

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ**

Ольга Залужна

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК

для самостійної роботи з дисципліни

«Іноземна мова (англійська) професійного спрямування»

для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

**Вінниця
2020**

УДК 378.147.091:811.111'26(075.4)

З-246

*Друкується за рішенням вченої ради факультету іноземних мов
(протокол № 1 від 27.08.20 р.)*

*Рекомендовано кафедрою англійської філології
(протокол № 1 від 27.08.2020 р.)*

Рецензенти:

Ситар Ганна Василівна, д-р філол. наук, доцент, в.о. завідувача кафедри загального та прикладного мовознавства і слов'янської філології Донецького національного університету імені Василя Стуса

Калініченко Віра Ігорівна, канд. філол. наук, в.о. завідувача кафедри іноземних мов професійного спрямування Донецького національного університету імені Василя Стуса

Розробник:

Залужна О. О., кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології Донецького національного університету імені Василя Стуса

З-246 Навчально-методичний посібник для самостійної роботи з дисципліни «Іноземна мова (англійська) професійного спрямування» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти / розробник : О. О. Залужна; ДонНУ імені Василя Стуса. Вінниця, 2020. 68 с.

Навчально-методичний посібник спрямований на керування самостійною роботою здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти Донецького національного університету імені Василя Стуса в рамках вивчення дисципліни професійної та практичної підготовки «Іноземна мова (англійська) професійного спрямування». Самостійна робота здобувачів є основною формою оволодіння навчальним матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних занять час, яка передбачає виконання аспірантом позапланових завдань під методичним керівництвом викладача, але без його / її безпосередньої участі.

Метою є надання здобувачам можливості інтегрованого розвитку англійськомовної комунікативної компетенції до рівня, який забезпечує використання мови у широкому колі реальних ситуацій суспільної та академічної сфери, при домінуванні прагматичної, соціокультурної і фахово-професійної компетентності; сприяє формуванню та розвитку загальних і професійних компетентностей, а також когнітивних знань, широкої загальнокультурної ерудиції.

УДК 378.147.091:811.111'26(075.4)

© Залужна О. О., 2020

© ДонНУ імені Василя Стуса, 2020

The science of today is the technology of tomorrow

Edward Teller

***Science knows no country, because knowledge belongs to humanity,
and is the torch which illuminates the world***

Louis Pasteur

Science can never solve one problem without raising ten more problems

George Bernard Shaw

***Science is but a perversion of itself
unless it has as its ultimate goal the betterment of humanity***

Nokola Tesla

***The saddest aspect of life right now is
that science gathers knowledge faster than society gathers wisdom***

Isaac Asimov

***If I have been able to see further, it was only
because I stood on the shoulders of giants***

Isaac Newton

***The scientist is not a person who gives the right answers,
he is one who asks the right questions***

Claude Levi-Strauss

***That is the essence of science:
ask an impertinent question,
and you are on the way to a pertinent answer***

Jacob Branowski

***There are two kinds of truth;
the truth that lights the way and the truth that warms the heart.
The first of these is science, and the second is art***

Raymond Chandler

ЗМІСТ

Вступні зауваження.....	5
Опис навчальної дисципліни.....	7
Програма навчальної дисципліни.....	8
Методи і форми контролю, критерії оцінювання знань здобувачів.....	9
Опис рівня досягнень здобувачів освіти.....	10
Організація самостійної роботи.....	10
Структура заліку.....	11
Структура іспиту.....	11
Завдання для самостійної роботи здобувачів. Semester 1.....	13
Lesson 1.....	13
Lesson 2.....	15
Lesson 3.....	17
Lesson 4.....	19
Lesson 5.....	21
Lesson 6.....	23
Lesson 7.....	25
Lesson 8.....	27
Lesson 9.....	29
Lesson 10.....	31
Завдання для самостійної роботи здобувачів. Semester 2.....	33
Lesson 1.....	33
Lesson 2.....	36
Lesson 3.....	38
Lesson 4.....	41
Lesson 5.....	43
Lesson 6.....	46
Lesson 7.....	49
Supplement 1 HELPFUL PHRASES FOR RENDERING.....	51
Supplement 2 TEXT ORGANISERS.....	52
Supplement 3 TYPES AND EXAMPLES OF TRANSITION WORDS.....	53
Supplement 4 BASIC PUNCTUATION RULES.....	56
Supplement 5 SYMBOLS AND TYPOGRAPHIC CONVENTIONS.....	59
Supplement 6 SAMPLE RENDERINGS.....	61
Supplement 7 MY RESEARCH.....	65
Список рекомендованих джерел.....	66

ВСТУПНІ ЗАУВАЖЕННЯ

Навчально-методичний посібник спрямований на керування самостійною роботою здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти Донецького національного університету імені Василя Стуса в рамках вивчення дисципліни професійної та практичної підготовки «Іноземна мова (англійська) професійного спрямування». Самостійна робота здобувачів є основною формою оволодіння навчальним матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних занять час, яка передбачає виконання аспірантом позапланових завдань під методичним керівництвом викладача, але без його / її безпосередньої участі.

Метою вивчення навчальної дисципліни є надання здобувачам можливості інтегрованого розвитку іншомовної комунікативної компетенції до рівня, який забезпечує використання мови у широкому колі реальних ситуацій суспільної та академічної сфери, при домінуванні прагматичної, соціокультурної і фахово-професійної компетентності. Сприяє формуванню та розвитку загальних і професійних компетентностей, а також когнітивних знань, широкої загальнокультурної ерудиції. Навчання передбачає оволодіння та розвиток іншомовної комунікативної компетенції в загальнокультурних, академічних і фахово-професійних ситуаціях на рівні В 2.2 за шкалою Ради Європи. Завдання:

- формування знань та розвиток навичок та вмінь усного та писемного мовлення в межах актуальних тем політичної, суспільної та наукової тематики;

- опанування комунікативними навичками та вміннями, необхідними для наукового спілкування;

- розвиток вмінь розуміння та реферування наукових та публіцистичних текстів, аудіо записів англійською мовою.

Навчальна дисципліна формує міждисциплінарні взаємозв'язки із іншими дисциплінами, такими як: педагогіка вищої школи, філософія науки, методологія та організація наукових досліджень (включаючи модуль «Academic writing»).

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, генерування нових ідей.

ЗК02. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК03. Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження, зокрема і в міждисциплінарних галузях, на основі системного наукового світогляду із застосуванням сучасних інформаційних та комунікаційних технологій.

ЗК04. Здатність дотримуватися принципів і норм наукової етики, академічної доброчесності.

ЗК06. Здатність формувати системний науковий світогляд, проявляти креативність, продукувати і приймати обґрунтовані рішення.

Фахові компетентності (СК):

СК02. Здатність збирати дані для дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх.

СК03. Здатність аналізувати явища з погляду фундаментальних принципів і знань, класичних і новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів.

СК04. Здатність виконувати оригінальні дослідження на основі системного наукового світогляду із застосуванням сучасних інформаційних та комунікаційних технологій, досягати наукових результатів, які створюють нові знання, які можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях.

СК06. Здатність планувати й організовувати професійну та науково-інноваційну діяльність, зокрема в ситуаціях, що потребують нових стратегічних і тактичних підходів.

СК08. Здатність вільно оперувати поняттєво-термінологічним апаратом українською та іноземною (англійською) мовами для розв'язання професійних завдань.

СК09. Здатність створювати усні й письмові тексти різних жанрів наукового дискурсу іноземною (англійською) мовою, кваліфікувати й диференціювати їх.

Результати навчання (ПРН):

РН 01. На основі системного наукового світогляду аналізувати складні явища суспільного життя, пов'язувати загальнофілософські проблеми з вирішенням завдань, що виникають у професійній та науково-інноваційній діяльності, застосовувати емпіричні й теоретичні методи пізнання.

РН 03. Уміти проводити огляд, критичний аналіз, оцінку й узагальнення різних наукових поглядів у галузі дослідження, формулювати й обґрунтовувати власну наукову концепцію.

РН 05. Дотримуватись норм наукової етики при здійсненні науково-інноваційної діяльності та проведенні власного дослідження.

РН 07. Аналізувати, тлумачити і правильно застосовувати норми, що регулюють праввідносини у сфері інтелектуальної власності.

РН 08. Використовувати інформаційно-комунікаційні технології у професійній науково-інноваційній діяльності.

РН 09. Ефективно спілкуватися і взаємодіяти в науковому просторі, зокрема й міжнародному, для розв'язання різноманітних фахових вузькоспеціальних і загальних завдань у професійній галузі та міждисциплінарних досліджень.

РН 10. Презентувати результати власних оригінальних наукових досліджень державною та іноземною мовами в усній та писемній формі: продукувати і кваліфіковано оформлювати різножанрові наукові тексти відповідно до сучасних вимог (стаття, есе, презентація, виступ на конференції, публічна науково-популярна чи наукова лекція тощо).

РН 13. Використовувати іноземну мову (англійську) для організації ефективної міжкультурної комунікації та демонструвати навички користування іноземною (англійською) мовою не нижче рівня B2 за шкалою Ради Європи.

РН 14. Знати норми іноземної (англійської) мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

РН 15. Уміти критично і системно оцінювати результати науково-дослідної роботи, визначати перспективи подальших наукових розвідок.

РН 16. Узагальнювати, критично мислити й аналізувати явища та проблеми, які вивчаються, виявляти гнучкість у прийнятті рішень.

РН 17. Вільно оперувати професійною термінологією (українською та англійською мовами).

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Опис підготовки фахівців	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів 4,5	Галузь знань <u>всі</u>	цикл професійної та практичної підготовки фахова	
		курс підготовки	
Кількість годин всього 135	Спеціальність <u>всі</u>	1	
		Семестр	
з них:	Освітня програма <u>всі</u>	1	2
аудиторних 39		Лекції	
		–	–
для самостійної роботи студента 96	Рівень вищої освіти: третій (освітньо-науковий)	Практичні	
		–	–
		Лабораторні	
Кількість змістовних модулів 4	Ступінь освіти: доктор філософії	21	18
		Самостійна робота	
		96	
		вид контролю:	
		залік	іспит (письмовий)

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1 СЕМЕСТР

Змістовний модуль 1. Conferences. University Life.

Тема 1. International Academic Conferences. Attending a Conference.

- Reading: Conference Announcement; Calls for Paper; Academic and Professional Events.
- Listening: Arrival; Welcome to the Grand Hotel; I seem to have a Problem.
- Speaking: Greetings and Introductions; Starting and Keeping the Conversation Going; Showing Interest and Reacting to News.
- Writing: What Makes a Good Summary; Rendering an English Newspaper Article.

Тема 2. University Teaching, Learning and Research. Troubleshooting.

- Reading: Teaching and Learning at Higher Educational Institutions; Virtual Learning Environments; University Research
- Listening: Is There any Technical Help?; Are You in Charge?; Is the Problem Solved?; Good News... Bad News
- Speaking: Inviting; Paying and Receiving Compliments; Saying Thank You, Sorry and Goodbye.
- Writing: A Reference Letter; Rendering an English Newspaper Article.

Змістовний модуль 2. Academic Publications. International Cooperation.

Тема 3. Academic Publications. Networking.

- Reading: Publishing Matters; Popular Science Articles; Research Reports.
- Listening: Have We Met Before?; What Did You Think of It?; What We'll Do...; Can We Talk?
- Speaking: What Makes a Good Presentation; Developing Presentation Skills.
- Writing: Topic Sentences; Rendering a Ukrainian Newspaper Article.

Тема 4. International Cooperation. In the Audience.

- Reading: International Cooperation Programmes; Grants.
- Listening: Your Participations is Welcome; The Three Golden Rules; A Story to Illustrate My Point.
- Speaking: Working with Visuals; Your Presentation Skills.
- Writing: Writing a Cover Letter for a Grant Proposal; Rendering a Ukrainian Newspaper Article.

2 СЕМЕСТР

Змістовний модуль 3. Contributing To Your Own Research.

Тема 5. Working with the Literature on the Topic of the Research

- Reading Literature on the Topic of the Research
- Reporting on the Literature Read on the Topic of the Research (in writing)
- Presenting “My Research” Topic (in writing and orally)
- Compiling the Vocabulary Based on the Literature Read on the Topic of the Research (in writing)

Змістовний модуль 4. Writing Your Own Research.

Тема 6. Preparing an Academic Publication

- Preparing an Academic Publication on the Topic of the Research;
- Proofreading and Publishing it in an International Periodical Scientific Journal.

МЕТОДИ І ФОРМИ КОНТРОЛЮ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ

До основних методів контролю відносяться:

- опитування;
- реферати, есе, презентації, творчі проекти, індивідуальні завдання;
- тестування;
- розв'язання практичних завдань, задач, ситуацій;
- залік;
- іспит.

Загальна підсумкова оцінка з навчальної дисципліни виставляється відповідно до методики накопичення балів за результатами поточного та підсумкового контролю. Результати двох змістових модулів за двома аспектами з іноземної мови (англійської) – це середньозважена двох модулів (усього – до 60 балів максимум).

Студент має право обирати виконання індивідуального завдання або складання іспиту, за які може набрати до 40 балів максимум.

Індивідуальне завдання передбачає написання критичного есе після перегляду відео-сюжету з використанням вивченої протягом семестру лексики (мінімально 40 лексичних одиниць) та граматики (мінімальне використання низки вивчених граматичних структур – 40 випадків).

Схема нарахування балів, які отримують здобувачі вищої освіти освітньо-наукової програми ступеня вищої освіти доктор філософії.

Нарахування балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Модуль 1			Модуль 2			Залік / іспит творче завдання	Загальна кількість балів
<i>Аудиторна робота</i>	<i>СРС</i>	<i>МК</i>	<i>Аудиторна робота</i>	<i>СРС</i>	<i>МК</i>		
Макс. 10 балів	Макс. 10 балів	Макс. 10 балів	Макс. 10 балів	Макс. 10 балів	Макс. 10 балів	Макс. 40 балів	Макс. 100 балів

Результати навчальних досягнень за навчальною дисципліною здобувачів вищої освіти здійснюється за критеріями, що запроваджені в університеті за 100-бальною шкалою, шкалою ЄКТС та національною шкалою, що доводяться до відома студентів на першому занятті. Загальна оцінка визначається як сума балів за всі виконані завдання.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	відмінно	зараховано
82–89	B	добре	
75–81	C		
69–74	D		
60–69	E	задовільно	
0–59	F	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання

ОПИС РІВНЯ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

По закінченні курсу вивчення іноземної мови студенти мають володіти такими уміннями та навичками:

1. Читати публіцистичні та наукові тексти іноземною мовою з подальшим викладенням змісту прочитаного в усній або письмовій формі із заданим ступенем повноти або згорнутості.
2. Вести бесіду та вільно висловлюватись на соціально-культурні, суспільно-політичні та наукові теми з аргументуванням власної думки.
3. Розуміти усне мовлення співрозмовника, лектора або диктора у фонозапису, а також аудіотекст засобів масової інформації.
4. Робити доповіді та повідомлення на тему наукового дослідження, що ведеться здобувачем; на підґрунті прочитаних публіцистичних та наукових текстів, а також аудіо текстів заданої тематики.
5. Перекладати суспільно-політичні та наукові тексти з іноземної мови українською та з української мови іноземною з адекватною передачею стилю та змісту тексту, що перекладається.
6. Анотувати та реферувати прочитані наукові або публіцистичні матеріали, використовуючи різні види вторинного тексту на базі тексту-джерела.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота аспіранта є основною формою оволодіння навчальним матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних занять час за розкладом. Ця форма організації навчального процесу передбачає виконання аспірантом позапланових завдань під методичним керівництвом викладача, але без його безпосередньої участі.

У ході самостійної роботи аспірант має стати активним учасником навчального процесу, свідомо ставитися до оволодіння теоретичними та практичними знаннями. Вільно орієнтуватися в інформативному просторі.

Види самостійної роботи аспірантів, форми контролю та звітності

Види самостійної роботи студентів	Форми контролю та звітності
1. Вивчення обов'язкової та додаткової наукової літератури.	1. Активна участь у різних видах аудиторних занять.
2. Виконання домашніх завдань.	2. Перевірка правильності виконання завдань для самостійного опрацювання.
3. Підготовка до лабораторних та індивідуальних занять.	3. Активна участь у лабораторних заняттях.

Протягом визначеного терміну навчання здобувач освіти має виконати наступні види самостійної роботи:

1. Перший семестр. Здобувач згідно графіку навчального процесу опрацьовує матеріал для самостійної роботи, на с. 12–31 цих методичних вказівок для самостійної роботи з дисципліни «Іноземна мова (англійська) професійного спрямування» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, поступово виконуючи усі завдання: письмове реферування оригінальної суспільно-політичної та/або соціально-економічної англійськомовної публіцистичної статті (наведена у цих методичних рекомендаціях), письмове реферування оригінального відеосюжету за посиланням (наведено у цих методичних рекомендаціях), повторення корпусу активної лексики, яка вивчається протягом лабораторних аудиторних занять.

2. Другий семестр. Здобувачі згідно графіку навчального процесу опрацьовують матеріал для самостійної роботи, на с. 32–45 цих методичних вказівок для самостійної роботи з дисципліни «Іноземна мова (англійська) професійного спрямування» для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, поступово виконуючи усі завдання: письмове реферування оригінальної суспільно-політичної та/або соціально-економічної англійськомовної публіцистичної статті (наведена у цих методичних рекомендаціях), письмове реферування оригінального відеосюжету за посиланням (наведено у цих методичних рекомендаціях), повторення корпусу активної лексики, яка вивчається протягом лабораторних аудиторних занять.

Крім того здобувачі повинні:

а) опрацювати (читання, переклад українською мовою) необхідний обсяг оригінальної літератури за фахом: 450 000 друкованих знаків, з них 100 000 друкованих знаків письмово;

б) надати оглядовий реферат українською мовою за прочитаною літературою обсягом не менше 8-10 друкованих сторінок тексту (за винятком списку літератури) (формат А4, поля по 2 см., кегль – 14, інтервал– 1,5 см.);

в) оприлюднити повідомлення про своє наукове дослідження “My Research” англійською мовою обсягом не менше 4 друкованих сторінок, що висвітлює: об’єкт та предмет дослідження, методи дослідження, наукову новизну, основні очікувані теоретичні та практичні результати роботи;

г) укласти словник термінів англійською мовою з перекладом рідною мовою за вищеозначеними джерелам, що нараховує не менш 100 слів / словосполучень.

Вимоги до фахової літератури. Літературою для читання має слугувати оригінальна монографічна та/або періодична література за тематикою широкого профілю, вузької спеціальності здобувачів. Добір матеріалу для читання за фахом варто здійснювати за допомогою викладачів профілюючих кафедр, наукових керівників здобувачів. Опрацьована література англійською мовою повинна мати безпосереднє відношення до дисертаційної роботи здобувачів.

СТРУКТУРА ЗАЛІКУ

(1 семестр)

1. *Лексико-граматичний тест* спрямований на перевірку лексико-граматичного матеріалу, який був засвоєний протягом першого семестру (базується на матеріалі, який вивчався протягом лабораторних аудиторних занять). Кількість питань множинного вибору – 30, час виконання – 20 хвилин.

2. *Письмове анотування* англійською мовою (не менше 300 слів) оригінального англійськомовного публіцистичного тексту суспільно-політичної та/або соціально-економічної тематики обсягом 3500-4500 друкованих знаків. Час виконання роботи – 40 хвилин. Допускається використання паперового тлумачного словника англійської мови автентичних видавництв.

Здобувачі допускаються кафедрою до складання заліку з англійської мови наприкінці першого семестру за умови виконання навчального плану першого семестру у повному обсязі.

СТРУКТУРА ІСПИТУ

(2 семестр)

Іспит є формою фінального контролю знань здобувачів освіти і проводиться наприкінці другого семестру. Завдання, які виносяться на іспит, мають на меті перевірити рівень володіння академічною англійською мовою на рівні B2 та навички реферування українськомовних текстів англійською мовою (див. Supplements 1–6).

Іспит складається з блоку тестових завдань та реферування українськомовної статті широкої суспільно-політичної тематики англійською мовою.

1. *Лексико-граматичний тест* спрямований на перевірку лексико-граматичного матеріалу, який був засвоєний протягом двох семестрів (базується на матеріалі, який вивчався протягом лабораторних аудиторних занять). Кількість питань множинного вибору – 30, час виконання – 20 хвилин.

2. *Письмове анотування* англійською мовою (не менше 400 слів) україномовного тексту обсягом 4000–5000 друкованих знаків. Час на виконання роботи – 45 хвилин. Допускається використання паперового двомовного словника.

Здобувачі освіти допускаються кафедрою до складання іспиту з англійської мови наприкінці другого семестру за умови виконання навчального плану двох семестрів у повному обсязі та успішного складання заліку у першому семестрі.

SEMESTER 1

LESSON 1

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

CORAL REEFS ‘WILL BE GONE BY END OF THE CENTURY’

They will be the first entire ecosystem to be destroyed by human activity, says top UN scientist

Andrew Marszal

Sun 11 Sep 2011, The Independent

Australia’s Great Barrier Reef is the planet’s largest reef system and one of the seven natural wonders of the world, but it may not survive the century.

The claim is made in a book published tomorrow, which says coral reef ecosystems are very likely to disappear this century in what would be “a new first for mankind – the ‘extinction’ of an entire ecosystem”. Its author, Professor Peter Sale, studied the Great Barrier Reef for 20 years at the University of Sydney. He currently leads a team at the United Nations University Institute for Water, Environment and Health.

The predicted decline is mainly down to climate change and ocean acidification, though local activities such as overfishing, pollution and coastal development have also harmed the reefs. The book, *Our Dying Planet*, published by University of California Press, contains further alarming predictions, such as the prospect that “we risk having no reefs that resemble those of today in as little as 30 or 40 more years”.

“We’re creating a situation where the organisms that make coral reefs are becoming so compromised by what we’re doing that many of them are going to be extinct, and the others are going to be very, very rare,” Professor Sale says. “Because of that, they aren’t going to be able to do the construction which leads to the phenomenon we call a reef. We’ve wiped out a lot of species over the

years. This will be the first time we’ve actually eliminated an entire ecosystem”.

Coral reefs are important for the immense biodiversity of their ecosystems. They contain a quarter of all marine species, despite covering only 0.1 per cent of the world’s oceans by area, and are more diverse even than the rainforests in terms of diversity per acre, or types of different phyla present.

Recent research into coral reefs’ highly diverse and unique chemical composition has found many compounds useful to the medical industry, which could be lost if present trends persist. New means of tackling cancer developed from reef ecosystems have been announced in the past few months, including a radical new treatment for leukaemia derived from a reef-dwelling sponge. Another possible application of compounds found in coral as a powerful sunblock has also been mooted.

And coral reefs are of considerable economic value to humans, both as abundant fishing resources and – often more lucratively – as tourist destinations. About 850 million people live within 100km of a reef, of which some 275 million are likely to depend on the reef ecosystems for nutrition or livelihood. Fringing reefs can also help to protect low-lying islands and coastal regions from extreme weather, absorbing waves before they reach vulnerable populations.

Carbon emissions generated by human activity, especially our heavy use of fossils

fuels, are the biggest cause of the anticipated rapid decline, impacting on coral reefs in two main ways. Climate change increases ocean surface temperatures, which have already risen by 0.67C in the past century. This puts corals under enormous stress and leads to coral bleaching, where the photosynthesising algae on which the reef-building creatures depend for energy disappear. Deprived of these for even a few weeks, the corals die.

On top of this comes ocean acidification. Roughly one-third of the extra carbon dioxide we put into the atmosphere is absorbed through the ocean surface, acidifying shallower waters. A more recently recognised problem in tropical reef systems, the imbalance created makes it harder for reef organisms to retrieve the minerals needed to build their carbonaceous skeletons.

About 20 per cent of global coral reefs have already been lost in the past few decades. Mass bleaching events leading to widespread coral death are a relatively recent phenomenon; though scientists have been studying coral reefs in earnest since the 1950s, mass bleaching was first observed only in 1983.

There are signs that local conservation efforts can make a difference. Alex Rogers, professor of conservation biology at Oxford University, says: “We know for certain that corals subject to low levels of stress are much more able to recover. So if you take away pressures like overfishing of coral reefs and pollution, this has profound effects on recovery. But what we’re really doing is buying time for many of these ecosystems. If climate change continues at its current rate, they will be done for eventually”.

Though not all scientists agree with the precise timescales set out by the book, the crisis is clear. “When you’re talking about the destruction of an entire ecosystem within one human generation, there might be some small differences in the details – it is a dramatic image and a dramatic statement,” Professor Rogers says. “But the overall message we agree with. People are not taking on board the sheer speed of the changes we’re seeing”.

<https://www.commondreams.org/news/2011/09/11/coral-reefs-will-be-gone-end-century>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

MEET THE BAHAMA CORAL FARMERS REGROWING THE OCEAN’S REEFS

Vice News YouTube Channel (20 April 2020)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=bg6GtUMjqjw>

LESSON 2

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

VAMPIRES: A FORCE FOR GOOD OR EVIL?

Is the current craze for Twilight-type books bad for teenagers' brains, or do they help to teach empathy?

Lucy Tobin

Mon 27 Sep 2010, The Guardian

With graphic storylines, dramatic love scenes and gruesome portrayals of vampire life, Stephenie Meyer's *Twilight* novels have become required reading for Britain's teenagers. But now researchers are investigating whether they are bad for teenagers' brains.

At a conference at Cambridge University last month, neuroscientists and literary, education and media academics came together to investigate whether dark novels such as *Twilight* are affecting children's brains in a worrying way. Maria Nikolajeva, professor of education at Cambridge, who organised the conference, says teens are particularly vulnerable to the power of literature because of their stage of development.

"All this chemistry makes teenagers confused – as we who have gone through it all know. There's a risk that they might fail to recognise the conservative ideology of the *Twilight* series – like the horrendous gender stereotypes, and conservative family values." Nikolajeva flags up the way leading lady Bella's "only concern is to get a boyfriend and get married – as with all her female friends. And while [Bella's vampire lover] Edward is handsome, strong and smart, she is feminine and silly", she adds. "He makes decisions, she is submissive. Since the brain and mind of an adolescent is unstable, they have problems making decisions and judgments, and quite a vague sense of their own psychological, social and sexual identity. It is then easy to fall victim to something superficially glamorous, like *Twilight*".

Many academics believe this issue will become increasingly important as young adult novels become all the gorier, as authors try to out-shock each other. Nikolajeva flags up *The Hunger Games*, the young adult sci-fi trilogy by Suzanne Collins, as "getting bigger than *Twilight*", in part because it is "still darker and more violent and ethically dubious. It is as if writers compete about who can stretch the boundary further still". But she hopes that authors heed the advice of *How I Live Now* author Rosoff, who at the conference spoke about how her own wild adolescence fed into her writing, and warned of adult writers' responsibility when addressing young people, including the idea that "there must always be some hope left, even in the darkest fiction".

Nikolajeva adds: "If they read *Romeo and Juliet* and *Wuthering Heights* because the back covers say "Bella's [*Twilight* protagonist Bella Swan] favourite book", then that's great. Anecdotal evidence from the peak of *Pottermania* is that it made children come to the library to ask "have you got more books?" Also, teenagers get confident through reading a novel of 500 pages, and by writing fan fiction or blogs, they also learn to write. That's a welcome side-effect of *Twilight*".

And compared to the real world, a dose of escapism may not be such a bad thing, concludes Nikolajeva. "Young people today are well aware of the world around them, with ecological issues, poverty, terrorism, Aids and so on", she says. "There is no point telling them that the world is a nice place, and young adult fiction, unlike literature for younger

children, has always dealt with serious and often dark issues”. So Twilight looks set to continue its bookshelf domination – at least until the next literary trend comes along.

<https://www.theguardian.com/education/2010/sep/27/twilight-vampire-literature>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

YOUNG ADULT BOOKS BOOM

Channel 4 News YouTube Channel (7 December 2011)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=KnRmP5FqOxA>

LESSON 3

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

HOPE FOR ‘END OF AIDS’ IS DISAPPEARING, EXPERTS WARN

Those fighting epidemic say 2030 target is unrealistic as efforts to defeat it falter amid rising infection levels and drug resistance

Sarah Boseley

Sun 31 Jul 2016, The Guardian

Efforts to combat Aids in Africa are seriously faltering, with drugs beginning to lose their power, the number of infections rising and funding declining, raising the prospect of the epidemic once more spiralling out of control, experts have warned.

The UN has set a target of 2030 for “the end of Aids”, which has been endorsed by donor governments including the US, where the president, Barack Obama, said the end was in sight last month.

But the reality on the ground, especially in the developing world, looks very different. Many experts believe that the epidemic will continue to spread and the Aids death toll, still at 1.5 million people a year, could begin to soar again.

Prof Peter Piot, the first executive director of UNAIDS and director of the London School of Hygiene and Tropical Medicine, told the Guardian: “I don’t believe the slogan ‘the end of Aids by 2030’ is realistic and it could be counterproductive. It could suggest that it’s fine, it’s all over and we can move to something else. No. Aids is still one of the biggest killers in the world.”

At the recent International Aids Conference in Durban, South Africa, Bill Gates, a self-proclaimed optimist whose foundation has invested heavily in combatting HIV, warned of trouble ahead.

“If we only do as well as we have been doing, the number of people with HIV will go up even beyond its previous peak,” Gates said. “We have to do an incredible amount to reduce the incidence of the number of people getting

the infection. To start writing the story of the end of Aids, new ways of thinking about treatment and prevention are essential.”

Those fighting the epidemic face a devastating combination of problems:

- Every year, around the world, nearly 2 million people, 60% of them girls and young women, become newly infected with the virus, despite prevention efforts.
- In developing countries, HIV is becoming resistant to the drugs used to treat people and keep them well, which means they will increasingly need other drugs that are currently unaffordable.
- Donor countries are cutting back on funding.

Globally, 38 million people are living with HIV, 17 million of whom are now on drugs that stop them transmitting the virus to others. But the rise in infections appears inexorable.

Piot said: “It is as if we’re rowing in a boat with a big hole and we are just trying to take the water out. We’re in a big crisis with this continuing number of infections and that’s not a matter of just doing a few interventions.”

There had been hope that treating people would stop the spread, but studies are beginning to show that “test and treat” – putting people on drugs as soon as they test positive for HIV to prevent them being infectious – may not work. Many people do not want to take medication until they become ill. Piot believes that drugs will not stop Aids and that cultural change, which is far harder to bring about, will be necessary.

“We will not end HIV as an epidemic just by medical means”, he said. “People are not robots. Sex happens in a context. It is about power. Southern African girls and young women are infected by men who are much older than themselves. It’s about poverty. It’s also about a culture of machismo. There are also gay men all over the world who are discriminated against and underground, and there’s no way you can prevent infections if something is underground.”

Gates said the number of young people at risk in Africa is set to rise markedly. In a few decades, 40% of the world’s youth will live on the continent.

“The largest generation in history is entering an age where they are most at risk ... In 1990, there were 94 million people between the ages of 15 and 24. Already, that number has doubled. By 2030, [there will be] more than 280 million young people. The vulnerable age group will be three times as large in 2030 as it was back in 1990,” he said.

Drug resistance is only now beginning to be monitored in Africa, but there are clear signs that it is growing. Médecins Sans Frontières has found 10% resistance in its projects.

A World Health Organisation report tells of 40% resistance to one of the crucial drugs in

the basic cocktail given to people in less economically developed countries. Resistance is widespread in Europe and North America, but people with HIV are moved on to newer drug combinations that are vastly more expensive. The basic regime in Africa costs \$100 (£75) a year. Drug treatments in the US cost more than \$20,000 a year.

The report shows that more than one-third (35.7%) of nearly 1,200 clinics reported regularly running out of at least one drug over the course of a year. If antiretroviral drugs are not taken consistently, the virus mutates, resistance develops and the drug will no longer work. It also found that one in five patients was lost to followup, so nobody knows whether they are being successfully treated.

Funding for HIV is declining, in response to austerity measures, financial crises and the assumption that the epidemic is under control. A recent report from the Kaiser Family Foundation and UNAIDS said funding from donor governments fell last year for the first time in five years, from \$8.6 bn in 2014 to \$7.5 bn.

<https://www.theguardian.com/global-development/2016/jul/31/aids-could-spiral-out-control-africa-again-experts-warn>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

COVID-19 COULD CAUSE 500,000 ADDITIONAL AIDS DEATHS

DW News YouTube Channel (8 July 2020)

Available at https://www.youtube.com/watch?v=rNgy2po_688

LESSON 4

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

GLOBALISATION: TIME TO LOOK AT HISTORIC MISTAKES TO PLOT THE FUTURE

*Trade deals were hammered out in secret by multinationals at the expense of workers and citizens.
Benefits must be shared if the global economy is to work*

Joseph Stiglitz

Tue 5 Dec 2017, The Guardian

Fifteen years ago, I published *Globalisation and Its Discontents*, a book that sought to explain why there was so much dissatisfaction with globalisation within the developing countries. Quite simply, many believed the system was rigged against them, and global trade agreements were singled out for being particularly unfair.

Now discontent with globalisation has fuelled a wave of populism in the US and other advanced economies, led by politicians who claim that the system is unfair to their countries. In the US, President Donald Trump insists America's trade negotiators were snookered by those from Mexico and China.

So how could something that was supposed to benefit all, in developed and developing countries alike, now be reviled almost everywhere? How can a trade agreement be unfair to all parties?

To those in developing countries, Trump's claims – like Trump himself – are laughable. The US basically wrote the rules and created the institutions of globalisation. In some of these institutions – for example, the International Monetary Fund – the US still has veto power, despite America's diminished role in the global economy (a role which Trump seems determined to diminish still further).

To someone like me, who has watched trade negotiations closely for more than a quarter-century, it is clear that US trade negotiators got most of what they wanted. The problem was with what they wanted. Their agenda was set, behind closed doors, by corporations. It was an agenda written by, and for, large multinational

companies, at the expense of workers and ordinary citizens everywhere.

Indeed, it often seems that workers, who have seen their wages fall and jobs disappear, are just collateral damage – innocent but unavoidable victims in the inexorable march of economic progress. But there is another interpretation of what has happened: one of the objectives of globalisation was to weaken workers' bargaining power. What corporations wanted was cheaper labour, however they could get it.

This interpretation helps explain some puzzling aspects of trade agreements. Why is it, for example, that advanced countries gave away one of their biggest advantages, the rule of law? Indeed, provisions embedded in most recent trade agreements give foreign investors more rights than are provided to investors in the US. They are compensated, for example, should the government adopt a regulation that hurts their bottom line, no matter how desirable the regulation or how great the harm caused by the corporation in its absence.

There are three responses to globalised discontent with globalisation. The first – call it the Las Vegas strategy – is to double down on the bet on globalisation as it has been managed for the past quarter-century. This bet, like all bets on proven policy failures (such as trickle-down economics), is based on the hope that somehow it will succeed in the future.

The second response is Trumpism: cut oneself off from globalisation, in the hope that doing so will somehow bring back a bygone world. But protectionism won't work.

Globally, manufacturing jobs are on the decline, simply because productivity growth has outpaced growth in demand.

Even if manufacturing were to come back, the jobs will not. Advanced manufacturing technology, including robots, means that the few jobs created will require higher skills and will be placed at different locations than the jobs that were lost. Like doubling down, this approach is doomed to fail, further increasing the discontent felt by those left behind.

Trump will fail even in his proclaimed goal of reducing the trade deficit, which is determined by the disparity between domestic savings and investment. Now that the Republicans have got their way and enacted a tax cut for billionaires, national savings will fall and the trade deficit will rise, owing to an increase in the value of the dollar. (Fiscal deficits and trade deficits normally move so closely together they are called “twin” deficits.) Trump may not like it, but as he is slowly finding out, there are some things that even a person in the most powerful position in the world cannot control.

There is a third approach: social protection without protectionism, the kind of approach that the small Nordic countries took. They knew that as small countries they had to remain open. But they also knew that remaining open would expose workers to risk. Thus, they had

to have a social contract that helped workers move from old jobs to new and provide some help in the interim.

The Nordic countries are deeply democratic societies, so they knew that unless most workers regarded globalisation as benefiting them, it wouldn't be sustained. And the wealthy in these countries recognised that if globalisation worked as it should, there would be enough benefits to go around.

American capitalism in recent years has been marked by unbridled greed – the 2008 financial crisis provides ample confirmation of that. But, as some countries have shown, a market economy can take forms that temper the excesses of both capitalism and globalisation, and deliver more sustainable growth and higher standards of living for most citizens.

We can learn from such successes what to do, just as we can learn from past mistakes what not to do. As has become evident, if we do not manage globalisation so that it benefits all, the backlash – from the New Discontents in the north and the Old Discontents in the south – is at risk of intensifying.
<https://www.theguardian.com/business/2017/dec/05/globalisation-time-look-at-past-plot-the-future-joseph-stiglitz#:~:text=Now%20discontent%20with%20globalisation%20has,is%20unfair%20to%20their%20countries>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

THE MYTH OF GLOBALISATION

TEDx Talks YouTube Channel (5 June 2015)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=xUYNB4a8d2U&t=3s>

LESSON 5

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

#METOO PHD REVEALS SHOCKING EXAMPLES OF ACADEMIC SEXISM

Just because universities teach about human rights and feminism doesn't mean sexual harassment is left outside their walls

Keiran Hardy

Sun 11 Mar 2018, The Guardian

Students of the Australian National University participate in a protest after the release of the national student survey on sexual assault and sexual harassment in Canberra, Australia, 1 August 2017. Photograph: Lukas Coch/EPA

Thousands of women have used #MeToo to share their stories of sexual harassment and assault. The power of it is not only in the high-profile cases, in bringing down the Harvey Weinsteins and Kevin Spaceys of the world. Its power also lies in uncovering sexism of a more subtle, everyday nature, which provides the foundation on which high-profile cases are built.

And it's not just a problem on Hollywood movie sets or Australian TV shows.

#MeTooPhD is a hashtag for university staff and students to share their experiences of sexual harassment and assault.

Stories abound of unwanted sexual advances at conferences, lewd comments in the workplace and the lack of appropriate punishment for offending male academics. The Twitter discussion raises other systemic issues like the power that professors hold over postgraduate students, the priority given to academics who bring in large amounts of research funding, and the lack of women in senior academic positions.

A crowdsourced survey has received more than 2,000 responses detailing sexual harassment in universities across the United States and Europe. Karen Kelsky, a former professor turned academic careers consultant, launched the anonymous survey to provide

victims with a safe way to share their experiences. She aims to aggregate information about sexual harassment in academia and the impact it has on career progression.

Many of the cases documented in Kelsky's survey are serious – but sexism need not reach the level of assault or harassment to warrant our condemnation. “Everyday”, casual sexism in the course of meetings and other work events is also a major concern. It fuels an outdated, patriarchal culture in which serial and serious offenders can feel permitted to, well, offend.

One particular example of academic sexism has stuck with me. During her PhD, a friend wanted to keep a line of reasoning in one of her chapters. Her supervisor disagreed and told her that arguing with her was “like arguing with his wife and mother”. She felt she couldn't bring this up with anyone else for fear of it impacting on her degree and future career.

Other friends and colleagues have described to me the subtle (and not-so-subtle) ways in which male academics make them feel the need to prove themselves and their ideas. Once, a female colleague asked me to pass on her comments to a male academic because he wouldn't take her ideas seriously.

Ideas are our currency, so it's of major concern if women in academia feel theirs are not worth the same.

Another common story is of teaching evaluations littered with lewd student feedback. Apparently, many male undergraduates feel it appropriate to judge

female lecturers on their bust size, leg length, or makeup application – not their knowledge or teaching ability. One colleague was propositioned through her end-of-semester surveys, with a phone number left for casual sex over the summer break. Another was told her teaching could only be improved by delivering her lectures naked.

We'd like to think this doesn't go on in universities because we know and teach about human rights, feminism and discrimination. We've completed our Equal Employment Opportunity training (tick). Sexism is something that happens in other circles, usually by arrogant movie stars and football players.

Do we really think we leave this part of society behind when we move within the walls and halls of the ivory tower? The recent report on sexual assault in Australia's universities, as well as prior cases, show that many offenders have benefited from an expensive, highly prized education. The animalistic metaphors that some Oxford and Cambridge students use to talk about women and sex would leave most people blushing with anger.

Outdated double standards also persist. Last week we had morning tea in the office for a colleague who was leaving. As the celebration was ending, I fetched a cloth from the kitchen and cleaned the table – because, you know, it

was dirty and I had eaten as much as anyone else. I received multiple wide-eyed comments about being “so well trained”, even a “domestic goddess”.

Wiping a table with a cloth? Hardly Nigella. But this was doing something extra, something beyond my defined role. The female professional staff were doing much more than me, and no one took any notice of their efforts or gave any thanks to them.

A similar dynamic can be seen when men bring their kids into the office for a meeting – oh, how *adorable* and *progressive*. Never mind the female academic who sees others around the table rolling their eyes when her child's iPad bleeps from the back row. Or who is asked after the meeting why she couldn't find a babysitter.

One of the things I love about working in universities is that most of the time they seem blissfully free of the sexist boys' clubs that seem to prevail elsewhere. I have many wonderful male colleagues, mentors and supervisors – current and former – who would support everything I've said. They were and remain role models in this regard.

But if you start looking and asking around, it's here too. We just need to look more closely, and #CallItOut when it happens.

<https://www.theguardian.com/commentisfree/2018/feb/04/metoophd-reveals-shocking-examples-of-academic-sexism>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

WHY WAS #METOO SO CONTROVERSIAL IN FRANCE?

BBC News YouTube Channel (14 July 2019)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=JHRPCBXJSng>

LESSON 6

1. *Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)*

DOES IMMIGRATION STRENGTHEN OR UNDERMINE TOLERANCE?

Full acceptance, not mere tolerance, is a better goal for open societies, says Denzel Chung

Denzel Chung

10 Sep 2018, The Economist

Moving from Malaysia to New Zealand, our family has seen it all. We have seen a brave new world of inclusive multiculturalism. We saw genuine efforts made to start understanding and embracing the unique culture we brought with us, just as we made our own efforts to understand and embrace the culture of our new neighbours.

We have learned (albeit reluctantly) to put Marmite on toast as well as in rice congee. They have learned (albeit reluctantly) to use peanuts and spices in satay sauce, instead of peanut butter and cream. We have learned to kick back on Waitangi Day or Queen's Birthday Weekend and get to know New Zealand's rich Māori and Pakeha history, while they have learned about the cacophonous, multicultural Malaysian feasts of Chinese New Year, Hari Raya Aidilfitri and Deepavali.

We have also seen a darker underbelly, the seething resentment and implicit discrimination occasionally boiling over into outright racism (that dreaded "r-word," so potent and so feared, and so much more convenient to brush off and sweep under the carpet).

We saw as my parents, well-paid professionals in Malaysia, trudged through a variety of menial jobs, struggling to apply for minimum-wage work; and not for a lack of qualifications, experience or even English-language ability. We cringed as apoplectic politicians attacked yet another farm, factory or residential home being sold to "the Chinese"; culminating in the then-opposition Labour Party claiming an overseas hijacking of our housing market, based on the fact that 39.5% of house purchasers in Auckland had "Chinese-sounding names". We groaned as we went through the usual baptism of fire for any new immigrant, the cocked-eyebrow and puzzled look as you struggle to get your words across, the constant sniggers and cries of

"sorry, I didn't get that," little snipes at the outwardly different and the distinctive.

by immigration and its flow-on effects.

The 2017 Perceptions of Asia survey, carried out by the Asia New Zealand Foundation, found that the vast majority of New Zealanders saw Asian tourism, investment and economic growth as being positive to New Zealand's future. In a similar vein, the 2017 European Social Survey found that a skilled professional or a student with good grades could overcome the "ethnic penalty" of discrimination generally applied to non-European, non-Christian migrants, so strongly was individual approval of migrants tied to their relative skills or talents.

While respondents would consistently favour unskilled labourers from Europe over those from elsewhere, an individual would theoretically view any skilled professional immigrant, whether from Ireland, India or the Ivory Coast, equally highly. However, just because the presence of an immigrant is tolerated and their skills appreciated does not necessarily mean that they are welcomed, or even accepted, and the endless apocryphal tales of woe circulated among new migrants can be backed up by evidence of an attitude towards immigration that can verge on hostility.

Notably, attitudes towards the different cultures and ways of life immigrants bring with them are significantly cooler than attitudes towards immigration in general. Recent research in Australia, for instance, found almost half of respondents agreeing that people from minority groups should behave more like mainstream Australians and that "Australia is weakened by people of different ethnic origins sticking to their old ways".

The 2017 European Social Survey found much more positive attitudes towards migrants of the same race or ethnic group, such as other

Europeans, as well as agreement in the importance of immigrants committing to their host country's "way of life". The Asia New Zealand Foundation's survey found that less than half of respondents actually believed Asian immigration, or Asian cultures and traditions, would be positive for New Zealand's future, notwithstanding the fact that large majorities of respondents saw tourism and investment from Asia as being positive for New Zealand's future.

These case studies show most clearly the danger of accepting a mere "tolerance" of immigrants. This begrudging acceptance may lead to outward harmony, but hides toxic viewpoints that can significantly strain interracial relations further down the track. Yes, a tolerance of immigrants indicates that they are broadly viewed as useful, whether for driving demand, mitigating skill shortages or providing investment capital and empirical evidence (as shown above) tends to support this.

However a tolerance of immigrants also indicates, at best, an apathetic disregard for them, and at worst, an active hostility kept under wraps simply because they are perceived as necessary. Empirically, negative views of immigrant cultures and traditions seem to persist, as does a view that immigrants should behave more like native-born "locals," that they conform more tightly to the attitudes of the majority. Like a liberal democracy trading with an ideological foe, an outward relationship that seems cooperative, or even congenial, conceals a demonstrable, marked hostility, a fundamental, unresolved mismatch of mutually-misunderstood cultures and attitudes.

The current viewpoint of strengthening "tolerance" towards immigration forestalls

efforts to connect with immigrants, engage with them or learn more about their culture and heritage. It dehumanises immigrants, promoting a view of them as merely a "necessary evil". It reduces them to the role of a machine to do what needs to be done, a machine that should get on with its job quietly, out of sight and with minimal fuss. Despite 59% of New Zealanders in the Asia New Zealand Foundation survey of 2018 admitting little involvement with Asian people or cultures, some of the primary reasons that some respondents felt "less warm" towards them was a cited "influx" of Asians, or their tendency to "stick to their own," rather than "integrate".

Of course, immigration strengthens tolerance. Immigration is vital to cover deficits of skilled workers and manual labourers, as well as deliver economic growth. Even racial supremacists and bigots recognise that immigrants can be necessary to the proper functioning of a nation. However tolerance is not the same as acceptance, and just because immigrants are able to live relatively peacefully in a country does not necessarily indicate a full-throated agreement to their presence, never mind their culture or their way of life.

We should look past just celebrating immigrants' bank balances and university degrees, to also see their unique cultures, perspectives and ways of life; if not always to be celebrated, to at least be understood in perspective. We must no longer simply stand for "tolerance" of immigrants, but we must stand for accepting, respecting and understanding them too.

<https://www.economist.com/open-future/2018/09/10/does-immigration-strengthen-or-undermine-tolerance>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

**UK IMMIGRATION: NO VISAS FOR LOW-SKILLED WORKERS,
GOVERNMENT SAYS**

BBC News YouTube Channel (20 February 2020)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=WSLnci8BXi0>

LESSON 7

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

HOW CAN UNIVERSITIES TACKLE RELIGIOUS DISCRIMINATION?

Religion-based harassment of students on campus is growing. This is a diversity and equality issue, and should be treated as such

Kristin Aune

Mon 24 Sep 2018, The Guardian

A few months ago, concerns were raised about antisemitism and racism at the University of Exeter, after a swastika and a “Rights for Whites” sign were found in halls of residence. The incident followed reports of students wearing T-shirts bearing slogans such as “the Holocaust was a good time” and “Don’t talk to me if you’re not white”.

Sadly, this is not an isolated event – religious discrimination appears to be on the up in universities. Research shows that Jewish and Muslim students are affected worse (pdf), with about a fifth saying they have experienced discrimination or harassment because of their religion. The Community Security Trust, which monitors antisemitism on campus, reported a doubling of campus-related antisemitic attacks in 2016 in comparison with the previous year.

Smaller religious groups also report problems. Nearly a third of Buddhist and Pagan students told researchers writing a report for the Equality Challenge Unit that they did not feel comfortable openly disclosing their religion or belief to their university.

Supporting religious students and staff – ensuring equality of opportunity, eliminating harassment, and nurturing good relations between those who are religious and those who are not – is a legal requirement under the Equality Act 2010. So why is harassment motivated by religion such a problem, and how can universities tackle it?

Research for my new book, *Religion and Higher Education in Europe and North America*, reveals three obstacles.

1. Religion is seen as a minority interest

University staff and managers assume that universities are secular and secularising, believing that religion is a minority interest, and that classroom debate leads people to embrace secularism. This means they don’t prioritise the needs of religious campus members. But it isn’t a minority interest, and faith does not wither at university, our research shows.

Data collected by some universities shows that at least half of all university students (perhaps as many as two-thirds) identify as religious. There are as many religious people on university campuses as there are women.

Universities are tackling the under-attainment of ethnic minority students, and are seeking to recruit more female professors. That work is vital, of course, but inequalities based on religion are just as important. Research by my co-author, Professor Jacqueline Stevenson, shows that there is a religious dimension to ethnic inequalities, with students citing exclusion based on their religion as a factor in dropping out.

2. Students are viewed as a threat

Religion is sometimes seen as a threat requiring surveillance, rather than a resource to be used in the service of diversity, dialogue and rich human relationships. This is evident in some universities’ responses to the government’s ‘Preventing violent extremism’ higher education guidance.

Critics of the Prevent duty are concerned that it stifles freedom of speech, arguing that more effort seems to have gone into creating

and enforcing visiting speaker policies to prevent students being radicalised than ensuring religious freedom and protecting vulnerable religious groups.

The NUS and Muslim student groups have raised concerns that Muslim students, and especially Islamic societies, feel they are being monitored and are seen as threats in their institutions. Religious students may feel they are viewed as potential extremists, even though evidence of radicalisation on campus is negligible.

3. We don't listen enough

Policy decisions about religion are often made without reference to religious students themselves. Gender and race equality working groups exist in most universities, but there are almost no religious equality working groups.

The religious student experience is rarely listened to. Until recently, the NUS did not campaign on religion. Thankfully this has changed, but even now it's not classed as one of its 'liberation' campaigns, which currently exist for female, black, LGBT and disabled students.

Rethinking religion

So what can universities do differently? First, they should collect data on the religious

identities of their students and use that anonymised data to assess how religious identity affects outcomes, such as course progression rates, degree grades and student satisfaction. This is already recommended by the Higher Education Funding Council for England but should be made compulsory.

Second, religious literacy should be integrated into teaching courses undertaken by all new lecturers, namely the Higher Education Academy-accredited postgraduate learning and teaching courses.

Third, we need universities to create religious equality working groups, following the model that exists on most campuses for gender, disability, race or sexual orientation. These groups should include religiously diverse students and staff, report to wider university committees and advise the university on how to ensure they're abiding by the requirements of equality legislation. Such groups might recommend that canteens cater for religious diets so students of faith don't go hungry, for example, that students have space to pray on campus, or that there is a faith advisor to talk to.

<https://www.theguardian.com/higher-education-network/2017/apr/13/how-can-universities-tackle-religious-discrimination>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

ISLAM FASTEST GROWING RELIGION IN UK AS CHURCHES DECLINE

RT YouTube Channel (19 April 2014)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=QmqrFK4-OfQ>

LESSON 8

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

WAR ON DRUGS REVIEW – FIFTY SHADES OF BLUE

Adam Granduciel's melancholic rockers combine improvisation with intimacy at their biggest ever UK show

Damien Morris

Wed 21 Mar 2018, The Guardian

Last week on The X Factor, a contestant performed a slow version of George Michael's Fastlove, which was pleasant yet utterly pointless. The song's genius is that its form – joyful music hiding lyrical pain – so perfectly matches its function: someone trying to smother misery with ephemeral pleasure. Turning it into a Christmas advert ballad ruins the surprise of its sorrow.

There are no shocks in the sadness of the War on Drugs' music. Sometimes it lurks in the layers, sometimes it oozes out of American singer-songwriter Adam Granduciel's wistful vocals, but it's always there, whatever speed or style of song. Still, Granduciel's best work also offers exhilarating catharsis, which explains why his decade-long studio project has become a slow-burn phenomenon, culminating in this ambitious, largest-ever UK headline gig. Alexandra Palace is a collection of beautiful, imposing Victorian halls with stunning views of the city, but its high ceilings and challenging acoustics have defeated bigger bands than the War on Drugs.

When the band sidle on stage, looking like any six thirtysomethings picked from the audience, it feels like our yearning for one last great rock band has yet again shoved unwilling introverts into an arena's unforgiving spotlight when they're still mentally stuck at club size. Then they gently unspool the piano-driven In Chains, one of the many ruminative, mid-paced songs from their latest album, A Deeper Understanding, and it's as if the north London palace's walls immediately vanish into an American sunset.

Although you can hear a spiritual similarity to Granduciel's heroes Springsteen and Dylan, you'd be hard-pressed to identify any specific song that's been plundered. Instead, the template established on 2014's breakthrough collection Lost in the Dream calls for sure-footed, relentless rhythms underneath drifting, melodic reveries, and song after song occupies the same terrain. Granduciel has somehow managed to create a whole distinctive, seductive soundworld on his own, and assembled a talented group largely capable of recreating it, without becoming predictable or overfamiliar during the course of a two-hour show. Like a stunned bird, the band circle uncertainly around the same areas but never land in the wrong place.

The one exception comes just before the encore. They've always struggled to deliver the damaged grandeur of their best song, Red Eyes, on stage, and tonight's no exception. On record, Granduciel's vocal falls away halfway through into a series of yelps, keens and half-articulated exhortations, as if the effort of feeling all these emotions is so great that it overwhelms any attempt to form the words to describe them. Live, some of the song's musical power survives, but it's rushed and unsatisfactory, the band failing to reproduce the recorded version's vocal mix that leaves Granduciel gasping for breath as he's swallowed in the swell of sound. At home, the closing lyric "I can see the darkness coming" seems apocalyptic, but here it sounds like someone's thinking of turning the light off in a Tesco stockroom.

What really works is the elongation and improvisation that teases out the magnificent surge and ebb of *Under the Pressure*, or the pocket epic *Thinking of a Place*, two songs that last nearly half an hour between them. The searing solos of *Strangest Thing* are also a wildly received diversion. Largely, though, Granduciel eschews huge, memorable riffs or rock star flamboyance – when he introduces the band he is careful to point out that he isn't the lead guitarist – and although he's recently

abandoned improvised lyric writing in favour of a more grounded technique, the words he sings tonight are still largely gnomic and impressionistic, dealing in broad splashes of emotion.

What matters more than the words is the accumulated feeling; intimacy on a grand scale. It's hard to see how a band this reticent, this unstarry, could get any bigger or better, but it'll be fun watching them try.

<https://www.theguardian.com/music/2017/nov/19/war-on-drugs-live-review-alexandra-palace-london>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

INSIDE THE PHILIPPINES' VIOLENT WAR ON DRUGS

CBS This Morning YouTube Channel (11 November 2017)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=6sRoKiiFB-E>

LESSON 9

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

ARTWORK HIDDEN UNDER PICASSO PAINTING REVEALED BY X-RAY

Non-invasive imaging reveals landscape painting beneath Pablo Picasso's The Crouching Beggar but who created it remains a mystery

Nicola Davis

Thu 22 Feb 2018, The Guardian

Wrapped in a mustard coloured blanket with a white scarf and her head on one side, Pablo Picasso's *La Misereuse Accroupie* (The Crouching Beggar) is a study of forlorn resignation. But researchers say that there is more to desolate character than meets the eye.

Beneath the mournful image lies another painting, a landscape, researchers have revealed after using non-invasive imaging techniques to examine the work.

The study has also shed light on previously hidden features of Picasso's early attempts at his desolate figure.

"This is where technology allows us to get into the mind of the artist, so we can actually understand the creative process of Picasso and how he actually started producing this work of art," said Marc Walton of Northwestern University, who is presenting the work at the meeting of the American Association for the Advancement of Science in Texas.

La Misereuse Accroupie was painted by Picasso in 1902, during Picasso's early "blue period". It currently hangs in the the Art Gallery of Ontario, Canada.

The first secrets of the painting were discovered by conservators in 1992. Eagle-eyed experts had noticed that the surface texture of parts of Picasso's painting seemed at odds with the brush strokes of the figure. "There is also unrelated colour peeking through the cracklines that always suggests either a change in composition or a reused canvas," added Sandra Webster-Cook, senior conservator of paintings at the Art Gallery of Ontario.

When an X-ray image, known as an X-radiograph, of the painting was taken as part of background research, the team found the hidden landscape scene.

To probe further, the gallery team joined forces with researchers from Northwestern University. By using a technique known as X-ray fluorescence, researchers looked across the canvas at the distribution of chemical elements that are found in different pigments.

"This gives us a little bit better sensibility about how this layered structure has developed, because some pigments are only in one layer and not another," said Walton. Tiny fragments taken from the painting were also analysed to further probe the layers.

Information from X-radiographs, backed up by findings from the x-ray fluorescence, revealed that Picasso adopted shapes that had been laid out in the landscape.

"[Picasso] used the landscape as inspiration for the shape of the woman," said Walton. "The hills that were painted in the background become the contours of her back."

But just who the landscape painting is by remains a mystery. Initial suggestions that it was a work by the artist Joaquín Torres-García have been dismissed now that curators believe the landscape depicts a real location in Barcelona, the *Parc del Laberint d'Horta*. "We know that Santiago Rusiñol, the leader of the Catalan modernisme movement, painted this site, and we believe other younger Catalan painters would have painted this site too," said Kenneth Brummel, assistant curator of modern art at the Art Gallery of Ontario.

The x-ray fluorescence also uncovered another surprise. While the distribution of iron and chromium pigments matched well with the figure of the woman as seen today, the spread of cadmium and lead based pigments provided insights into the puzzling surface features.

The distribution of these pigments showed slight differences in the tilt of the woman's head and revealed that she originally had a right arm and hand, possibly holding a piece of bread.

With a watercolour by Picasso of a crouching woman with a similar arrangement of hands also holding a circular piece of bread recently sold at auction, the team suggest the two works might be linked. But that has raised questions about why, in the final painting, the bread-bearing hand is absent. "Is it something that is religious but he then decides to paint over it because he doesn't want that connotation in this particular painting?" suggested Walton.

Walton adds that the ultimate goal is to identify the colours of the original landscape. "This is really the holy grail because then we [have] uncovered this lost painting and it is part of the world again," he said.

The latest discovery is not the first time a work of art has been found lurking beneath a Picasso: conservators have previously revealed a portrait of a man wearing a bow-tie beneath a painting known as *The Blue Room*, while a moustachioed, cravat-wearing man has been found hidden underneath the painting *Woman Ironing*. In both cases the concealed portraits are thought to be by Picasso himself.

"The interesting thing about the blue period is that Picasso was reusing materials because he probably didn't have a lot of money at this early period in his life," said Walton.

Dr Nicola Ashmore from the University of Brighton, who has been researching Picasso's *Guernica*, welcomed the revelations.

"This new discovery presents some fascinating findings with regards to Picasso's painting practices of working on used canvases – finding inspiration from the forms and composition of the paintings worked into the canvas that lie beneath *La Misereuse*," she said. "The application of new technologies within art history is contributing to the formation of an archaeology for each painting it is applied to."

<https://www.theguardian.com/science/2018/feb/17/artwork-hidden-under-picasso-painting-revealed-by-x-ray>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

SALVADOR DALI & MARCEL DUCHAMP

BBC London YouTube Channel (8 October 2017)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=PFXPCAFvoZM>

LESSON 10

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

STATE PENSION AGE TO BE RAISED TO 70 FOR TODAY'S YOUNG WORKERS

George Osborne will use autumn statement to signal new formula linked to life expectancy that could save £500bn over 50 years

Nicholas Watt in Chengdu, Patrick Wintour and Larry Elliott

Thu 5 December 2013, The Guardian

Young people currently entering the workforce will have to wait until they are 70 before they can retire under plans to save £500bn over the next 50 years, George Osborne will signal on Thursday.

The chancellor will also use his autumn statement to demand £1bn in additional spending cuts in the hope that voters will focus on Britain's "responsible recovery" – the healthy economic growth prospects for next year, slowly restoring public finances and measures to cut youth unemployment.

In potentially one of the most far-reaching reforms since the introduction of the state pension in 1908, Osborne will say the pension age for men and women will rise to 70 by the 2060s under a new formula linked to average life expectancy. This means that people born in the 1990s, who are now entering the workforce, will have to work until at least the Biblical life expectancy of three score and ten.

Osborne's statement to the Commons on Thursday will attempt to show that the government is making long-term plans as the economy recovers. David Cameron highlighted this approach when he told the BBC in Chengdu, on the final day of his trip to China: "We have been working to a long-term plan and what you are going to see in this autumn statement is the next steps in that long-term plan, a long-term plan to turn the country around, to get us out of our difficulties with debt and deficit and to secure jobs and recovery for all our people – a recovery for all."

Cameron and Osborne were also given a boost ahead of his half-yearly update on the

state of the economy when the ratings agency Standard & Poor's said it was considering lifting the threat to Britain's AAA credit rating as a result of the economy's recent strong growth.

The government, which has already announced that the state pension age will rise to 66 by 2020 and to 67 by 2028, will accept the findings of a review that recommends that people should spend a third of their adult lives in retirement. A review by the Department of Work and Pensions, to be started in the next parliament and which will report every five years, will decide on future retirement ages based on ONS life expectancy figures.

The changes mean that the retirement age – based on current life expectancy projections – would reach 68 by the mid-2030s and is expected to reach 70 around three decades later. The changes mean that the immediate post-baby boomer generation – born from the mid-1960s onwards – will see a noticeable increase in the age at which they retired compared to their parents.

The chancellor is expected to stress that the latest changes will not have any impact on people currently in their 40s and above. Nobody over the age of 50 will have a retirement age of 68 or more.

Nick Clegg, the deputy prime minister, defended plans to extend the retirement age, saying the reforms would keep "the principle that a third of your adult life is in retirement that has been the rule of thumb for a long time".

Speaking on LBC 97.3 Clegg said he was not pretending it was an easy concept to accept. He added: "The point at which you retire is

being shifted as people become more affluent and live longer. The rules on retirement that were set decades ago have to keep up with demographic changes".

He said the later retirement date would be subject to a periodic review independent of politicians taking into account of the best estimates of life expectancy.

The Treasury also announced that it is demanding a further £1bn annual spending cuts over the next three years, including this financial year. In practice departmental underspends this year mean the bulk of the painful extra cuts will have to be found in the years 2014-15 and 2015-16. In line with precedent, the aid, defence, schools, security services and health budgets will be protected from the extra cuts.

But tensions within departments over spending were highlighted when Michael Gove's education department claimed it was being forced to impose cuts to fund £150m to build new kitchens to meet the Liberal Democrat promise to fund free school meals for all six and seven year-olds. The Department for Education said Clegg's plan "had been drawn up on the back of a fag packet", and insisted it did not have the money in its maintenance budget to fund the plan. In response, the Lib Dems accused the education department of lying about its finances.

Both sides will welcome a skills and youth unemployment package, including the removal of national insurance on under 21 year olds, and the autumn statement will also resolve the drawn out battle over green levies, leading to an average £50 cut in energy bills. Osborne will also try to protect himself from the charge that

he is spokesman for business by publishing forecasts showing that cuts in corporation tax over 20 years will increase the long-term level of GDP by between 0.6 % and 0.7 %.

Sterling rose to its highest level in five years on expectations that Osborne will use the statement to raise his growth forecasts – the first time he has been able to do so since 2010. The independent Office for Budget Responsibility will say that growth this year will be 1.5 % – up from the 0.6 % estimate in the March Budget – while the forecast for 2014 will be lifted from 1.8 % to 2.5 %.

S&P – the only one of the three major agencies not to have stripped the UK of its coveted AAA status – said it had been surprised at the pick-up in activity during 2013 – a year that began with fears of a triple-dip recession. "As others, we have been surprised on the upside on the growth performance so far this year on the UK" said Moritz Kraemer, S&P's head of sovereign ratings for Europe".

Stronger than expected growth will have a knock-on effect on public finances, with net borrowing expected to be around £15bn lower than predicted in 2014–15. Osborne will also argue that modelling by the Treasury shows that over time the gains to the economy from higher growth will outweigh the cost of tax cuts. The Treasury estimates the average household will be £500 better off as a result of the move.

<https://www.theguardian.com/uk-news/2013/dec/05/state-pension-age-raised-to-70-autumn-statement#:~:text=Photograph%3A%20Graham%20Turner,Young%20people%20currently%20entering%20the%20workforce%20will%20have%20to%20wait,Osborne%20will%20signal%20on%20Thursday>.

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

DEFEAT FOR WOMEN IN STATE PENSION AGE CHALLENGE

ITV News YouTube Channel (3 October 2019)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=5yV1QuHkaVE>

SEMESTER 2

LESSON 1

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

ФЕМІНІЗМ ЗМАГАЄ ДО ПОШИРЕННЯ ЛЮДСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНТНОСТІ І Є ПОТУЖНИМ ІМПУЛЬСОМ ДО САМОСТІЙНОГО ДУМАННЯ

Фемінізм – імпульс до самостійного думання, здатності дивитися на речі з іншої точки зору. Це як після перших відвідин закордонної країни, коли починаєш себе бачити у зовсім іншому світлі

Світлана Одинець

6 березня 2013, Дзеркало тижня

Вибірковість – характерна й шкідлива риса української гуманітаристики. Дивовижно, з якою ретельністю ми позбавляємо канонізованих українських письменників, істориків, діячів частини їхньої власної ідентичності, приписуючи їм лише ті риси характеру та вчинки, котрі видаються нам правильними. А що стосується видатних українок – взагалі створюємо їм одновимірну біографію: лише письменницю – Лесі Українці, Ользі Кобилянській, Олені Пчілці, лише громадянсько-активну – Наталії Кобринській, а Мілена Рудницька для більшості українців взагалі маловідомі дивачка. Хоча, власне, ці українки, які нічим не програвали європейським інтелектуалкам, наближали тогочасну Україну до провідних інтелектуальних нуртів, зокрема й у сфері відстоювання прав жінок та можливостей жіночої самореалізації. Вони були феміністками, а не лише націонал-патріотками, і вважали, що бути «ціллю для самої себе» є одним із ключових життєвих завдань людини, а жінки – зокрема.

Чи ми готові зв'язати нашу, розірвану війнами й голодоморами, українську інтелектуальну традицію, особливо тепер, коли питання нашої європейської тожсамості знову гостро актуалізоване? Чи готові бачити у своєму минулому не лише вузькі сегменти, які потрапляють у наш недалекоглядний горизонт, а й весь спектр пережитого?

Наскільки важливі насправді для нас ідеї людської рівності та гідності? Особистісної свободи вибору і дії? Чи готові ми до широкої дискусії щодо інакших, навіть чужих нам, але принципово нових ідей? Як ми трактуємо теперішніх українських інтелектуалів, котрі дозволяють собі вийти за межі банальних, сто разів обговорених і спростованих, національних, культурних, світоглядних штампів? Про це, а також про співвідношення фемінізму, лібералізму і християнського світогляду ми розмовляли з Мартою Богачевською-Хом'як, професоркою історії, керівником представництва Програми ім. Фулбрайта в Україні (2000–2006), авторкою відомої праці «Білим по білому: Жінки в громадському житті України. 1884–1939» (український переклад), що вийшла друком у Канаді в 1988 році, почесним доктором Українського католицького університету. Зараз Марта Богачевська-Хом'як займається дослідженням процесів розбудови УГКЦ у США протягом ХХ ст.

– Пані Марто, фемінізм, зокрема ліберальний, визнає унікальність людини як раціональної особистості, а також акцентує на праві власності і свободі слова, думки. Насамперед тут ідеться про вартість індивідуума, що є тотожним головним вартостям гуманізму. Хоча гуманізм заведено протиставляти християнському світогляду, на мою думку, це штучне

протиставлення, особливо коли йдеться про засадничі речі – людську рівність і гідність. Бо в основі християнства лежить ідея рівності всіх людей перед Богом і гідне прийняття іншого як свого ближнього. Це саме те, що дає внутрішню опору людині, незалежно від її статі, статусу і її приналежності до різних соціальних груп. Це те, що є спільним для всіх цих світоглядів. Однак згадка про фемінізм на пострадянському просторі найчастіше має негативну конотацію. У чому тут річ? У фальшивих інтерпретаціях проблеми рівності людей?

– Весь західний лібералізм, в оригінальному значенні цього слова, – це можливість дати кожній людині жити своїм життям. І такий підхід дуже співзвучний із християнством. Христос проповідував рівність перед Богом, наголошував на вільній волі людини, і ми всі приймаємо ці тези як основні. Інша річ, якщо хтось бере на себе здатність інтерпретувати Бога, то мусить бути дуже відважною людиною.

Я особисто дуже боюся дефініцій, бо чим точнішою є дефініція, тим ексклюзивнішою вона є, а отже, відтинає від себе частину смислів. І критикую неконкретність, але у гуманітарних науках вона часто є доконечною. Бо інакше ми вбиваємо суть того чи іншого явища. Подібно до того, як написаними конституціями можемо підірвати ту ж конституцію, так і судовим процесом можемо знищити судовий процес, а ярим націоналізмом – т знецінити значення націоналізму.

Фемінізм – імпульс до самостійного думання, здатності дивитися на речі з іншої точки зору. Це як після перших відвідин закордонної країни, коли починаєш себе бачити у зовсім іншому світлі. Фемінізм змагає до поширення людської інтелігенції, хоч як на нього подивись. І тим, що розширює горизонт людини й примушує зосередитися на базових вартостях, без

яких не можна жити. А також тим, що дає можливість зрозуміти потребу громадської праці та відповідальності за власну дію. Власне, мене часто дивує, наскільки схильні українці чіпляти ярлики і прискіпуватися до слів та фраз, котрих, правду кажучи, часто просто не розуміють.

Фемінізму могло би не бути, якби не було проблеми родинних, статевих стосунків і традиції експлуатації жінок. Аналогічно, навряд чи був би потрібен рух за людські права, якби не було пригноблення прав меншин.

– Однією з серйозних проблем, які маємо сьогодні, є мислення про Україну у категоріях XIX ст. Здається, якби сучасні українські інтелектуали спромоглися сприйняти фемінізм як гуманізм, то це підірвало би багато заскоружлих національних міфів, що не дають нам вільно розвиватися як політичній і національній спільноті.

– Так, думаю, ви маєте рацію, коли кажете, що в Україні досі є нашарування позаминого – XIX ст. У той час освіта давала статус, у часи советчини статус давав гроші. У сьогоднішній Україні статус далі дає гроші. Смішно мені було, коли, скажімо, тепер в Україні мене почали питати, до якого ВНЗ в Америці я прикріплена і яке звання маю. Яке це має значення?

Але ви запитували мене про майбутнє... Я не думаю, що всі суспільні проблеми коли-небудь будуть розв'язані. Не вірю, що всі загальнолюдські права будуть захищені. Аналогічно з фемінізмом і націоналізмом. Знаєте, тепер навіть в Америці є дуже негативна, небезпечна тенденція: поширення певними групами людей уявлень про традиційну жінку. Це роблять малоосвічені, малозабезпечені жінки, які ідеалізують чоловіка з однією метою – аби мати можливість сидіти вдома за його рахунок. Цих жінок використовують політики або певні секти.

І все ж критичну роль тут, в Україні, мали б відіграти гендерні студії в освіті, як це відбулося в Америці. Власне, американські професорки все зробили для того, аби фемінізм став суспільно прийнятним явищем. Чимось, за що варто битися. Але в той самий час ті ж самі науковки зрозуміли, що вони стоять на раменах тих панянок, котрі боролися за матеріальну допомогу від держави, якщо їх покине чоловік. В Україні весь час усі зусилля було скеровано на захист національних прав, але тепер ви вже маєте

свою державу і можете робити в ній те, що хочете. Ніхто не повинен стати вам на перешкоді. Варто подбати про загальнолюдські права, зокрема й про рівність між статями. Певною мірою ваше покоління це вже усвідомило і пробує зробити прорив.

<https://dt.ua/socium/marta-bogachevska-hom-yak-feminizm-zmagaye-do-poshirennya-lyudskoyi-inteligentnosti-i-ye-potuzhnim-impulsom-do-samostiynogo-dumannya-.html>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

RECORD FEMINIST MARCHES IN LATIN AMERICA PROTEST FEMICIDE

DW News YouTube Channel (9 March 2020)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=x0DhT4KDArE>

LESSON 2

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

ВІРА VS ГЛОБАЛІЗАЦІЯ

Валентин Ткач

24 квітня 2015, Дзеркало тижня

Сама собою глобалізація не є абсолютним злом. Її результати в царині стандартизації технологічних рішень та синхронізації солідарних дій – неперевершені. Але, коли вибір її стратегії позбавлений етичних оцінок, здійснюється поза полем моральних засторог та норм, – перед людством постають глобальні проблеми, які вдається приховувати лише ціною маніпуляцій і наруги. І прояв цих загроз – тільки справа часу.

Усе, що вигадане людьми, окрім поезії, є пусте.

Інформаційна революція робить темпи змін неймовірно швидкими. Якщо раніше еволюційний метод проб та помилок, в основі якого лежав закон кооперативного виживання видів, відкидав або пригнічував хибні версії, то тепер він уже не встигає за змінами.

Таким чином, хибна чи навіть небезпечна версія розвитку цивілізації може стати домінуючою і єдиною. Бо економічна формула мінімізації транзакційних витрат, за якою живуть ТНК, видаватиме завжди єдине рішення.

Сама собою глобалізація не є абсолютним злом. Її результати в царині стандартизації технологічних рішень та синхронізації солідарних дій – неперевершені. Але, коли вибір її стратегії позбавлений етичних оцінок, здійснюється поза полем моральних засторог та норм, – перед людством постають глобальні проблеми, які вдається приховувати лише ціною маніпуляцій і наруги. І прояв цих загроз – тільки справа часу.

Глобалізація є арифметичним наслідком суспільства споживання. Його інтегральна настанова формулюється так: «Свого покупця потрібно створити». Хтось вважає це видатним креативом, автор же вважає цю настанову основною бідою й злочином, навколо яких формуються всі сучасні виклики та загрози цивілізації. Калькою з простору капіталів ця настанова набуває своїх збочень у всіх сферах життя суспільства. Політик починає «створювати свого виборця», фармацевт – «свою хворобу», а тиран не має жодних засторог, щоб не «створити свій народ». Тотальна маніпуляція життя легалізується удаваним арифметичним успіхом економічної формули або чиеїсь збоченої уяви.

Як відбуваються такі маніпуляції?

Спершу розмиваються етичні та логічні норми суспільних і родинних стереотипів. Для цього масово (глобально) починають застосовуватися психологічні технології.

ЗМІ легко створюють ілюзію присутності, тому знижуються критичні пороги сприйняття інформації. Масовість і тотальна розповсюдженість «сигналу» впроваджують ілюзію легітимності висновків, які не робляться людьми, а які нав'язуються їм. Особиста відповідальність за зроблені висновки розмивається й підмінюється апеляцією до колективного схвалення.

Стримуючі моральні норми блокуються, розпорошуються, а натомість впроваджується санкція на гнів, злобу, ненависть.

Прояви низьких інстинктів стають нормою й заохочуються. Брутальна сила стає беззастережним аргументом.

Суспільство стає не просто дезорієнтованим, а переорієнтованим. Такою ж стає і людина як істота соціальна. Але це вже «квазілюдина». ЗМІ заточені на неперервний рекрутинг нових членів такої спільноти і постійну мобілізацію adeptів.

Організатори й натхненники такої фантазмагорії знімають із «квазілюдини» будь-яку етичну відповідальність. Поняття совісті, провини, справедливості, терпимості зникають або втрачають первісні сенси.

Дезорієнтація суспільства дозволяє неймовірним чином перекрутити поняття Добра і Зла. Традиційні зв'язки, що утримували суспільство і робили солідарні дії продуктивними, зникають або наповнюються спотвореним змістом.

Так з'являються «свій покупець», «свій електорат», «свій пацієнт», «свій народ». Вони постійно потребуватимуть «свого товару», «своєї обіцянки», «своїх ліків», «своєї ідеї». В останньому випадку таку роль найефективніше виконує «свій ворог».

У цих умовах, коли економіка мотивується числом, а еволюційний закон

не встигає за темпом змін, надзвичайно важливою стає роль морального закону та релігій як носіїв таких настанов. Бо на них не поширюється логіка кількісних оцінок. Але те глобальне загострення у світі, яке ми спостерігаємо, дуже нагадує війни вже за приватизацію релігій: чи то ісламу, чи то православ'я тощо. Механізмами такої приватизації є фундаменталізм, архаїка або інша маніпуляція з «реконструкцією» минулого.

Уся ця ситуація визначає особливе місце і значення, якого має набути світоглядне мистецтво людини, її моральний закон та Віра. Бо інші механізми, що координують людину в світі, деформовані інструментами глобалізації, а часом і спотворені нею.

Саме моральний закон і Віра повинні повернутися у визначення мети діяльності та сенсу успіху людини, увійти до методик рейтингових агентств і стати попереду економічної формули.

<https://dt.ua/socium/vira-vs-globalizaciya-.html>

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

GLOBALISATION TO LOCALISATION?

Financial Times YouTube Channel (31 March 2015)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=T9lgZper-W4>

LESSON 3

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1–3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

МУЛЬТИКУЛЬТУРАЛІЗМ – РЕЦЕПТ ВІД ФОБІЙ ЧИ ЇХ ДЖЕРЕЛО?

Валентин Ткач

25 вересня 2015, Дзеркало тижня

Наплив сирійських біженців у Європу загострив так звану кризу мультикультуралізму.

Проблеми в стосунках у низці європейських країн між їхніми титульними націями та іммігрантськими громадами проявилися не сьогодні, і проявилися не тільки мирними демонстраціями протесту (причому по обидва боки), а й спалахами насильства, відвертими погромами (це вже частіше з боку іммігрантів, які вважають себе дискримінованими національними меншинами). Напруга взаємних фобій між заможними європейцями та соціальними аутсайдерами-іммігрантами підштовхнула деяких державних лідерів до заяв про кризу, і навіть про крах мультикультуралізму як етнополітичного принципу, що ним керуються європейські держави.

Останні події стали додатковою ілюстрацією зростання побоювань, пов'язаних з іммігрантами, у цьому випадку – сирійськими біженцями. Побоюваннями охоплені як державні інститути, так і громадяни. В Угорщині прийняли закон, який істотно обмежує можливості біженців потрапити в цю країну. У Польщі великі групи людей, із властивою цьому народу відвертістю, відкрито протестували проти біженців, розмахуючи гаслами «Сьогодні біженці – завтра терористи» і «Польщі – свободу від ісламу». В самій тільки Варшаві така акція зібрала до 10 тис. людей. Дров у вогонь підкидає і агресивна поведінка частини біженців, і модуляція в засобах масової інформації непривабливих побутових картинок, що їх створюють ті, хто не так просить, як вимагає притулку, – антисанітарія, брутальність, небажання

зважати на місцевий життєвий устрій, адміністративні правила тощо.

Негативні оцінки мультикультуралізму значною мірою викликані тим, що цим терміном часто охоплюються явища різного порядку: і характеристика суспільства, і державна етнополітика, і міжетнічні стосунки. Отож спочатку треба для самих себе чітко усвідомити, що слід розуміти під мультикультуралізмом.

Найпоширенішою помилкою є ототожнення мультикультуралізму і мультикультурності. Остання всього лише відбиває етнокультурний склад населення тієї чи іншої держави. Проблема, породжена цієї помилкою, полягає в тому, що коли мультикультуралізм вважати феноменом, започаткованим у 60–70-х минулого століття, то й багатокультурність має вважатися його ровесницею. Насправді багатокультурність була властива переважній більшості держав із часу їх появи. Ба більше, у стародавніх державах вона виражалася яскравіше, оскільки одна державна влада часто нав'язувалася різним племенам і народам. Тільки з плином часу держави стали виконувати етноінтеграційну функцію, нівелюючи локальні відмінності в мові, культурі, релігії, побуті. І, слід сказати, виконати цю функцію в повному обсязі мало кому вдавалося, – поряд із етнічним ядром зазвичай зберігалися й іноетнічні анклавні або дисперсні етногрупи. І навіть еволюція соціальних субстратів держав до рівня націй, об'єднаних спільним громадянством, не поклала край цій їхній особливості.

Багатокультурність, звісно ж, завжди заважала у здійсненні державної політики, особливо в моменти, котрі потребували

мобілізації всього населення. Тож держави, зважаючи на історичні імперативи, мусли заохочувати міжетнічну консолідацію, і дуже часто – в асиміляторському напрямі. До певного моменту їм вдавалося досягти того чи іншого рівня національної єдності, навіть попри збереження багатокультурності своїх соціальних субстратів. Бували і прямо протилежні прояви багатокультурності – етнополітичні рухи сепаратистського або іредентистського характеру, що вели до розпаду багатонаціональних держав.

Отже, багатокультурність здавна вимагала від держави тієї чи іншої політики стосовно етнокультурних сегментів своїх соціальних субстратів. Політику в цьому питанні можна назвати і етнічною політикою, і політикою мультикультуралізму. Ця політика не менш давня, ніж багатокультурність, і помилково вважати її вік лише півстоліттям. Інша річ, що зростання конфліктності, породженої багатокультурністю, яке почалося півстоліття тому, заскочило зненацька Європу, яка звикла до післявоєнної політичної стабільності. Почалися гарячкові пошуки пояснення несподіваного повороту в міжетнічних відносинах.

Причини кризи в міжетнічних відносинах слід шукати в характері соціально-економічного розвитку післявоєнної Європи. Згадаємо, що економічне об'єднання в Європі розпочалося з об'єднання національних вугільних і сталеливарних галузей. Саме тоді власники покладів необхідної для цих галузей сировини – Німеччина і Франція – почали відчувати нестачу шахтарських рук. Додатковим джерелом робочої сили стали іммігранти, насамперед із європейських країн – Італії, Греції, Іспанії, Португалії. Як вихідці з християнських держав, вони не загрожували місцевим національним підвалинам, а коли й висували вимоги – то передусім соціально-економічного характеру, і вже потім – створення умов для збереження своєї національної ідентичності.

У питанні збереження своєї ідентичності вони одержали підтримку і з боку демократичних держав, і з боку європейської, а також міжнародної спільноти загалом. Їхні проблеми стали вважатися глобальними. І Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (1966), і європейська Рамкова конвенція про захист національних меншин (1995) вимагають від держав-учасників привести своє національне законодавство у відповідність до таких принципів, як захист представників меншин від дискримінації, створення для них можливостей зберігати свою культуру та мову, відправляти релігійні обряди тощо. У Канаді, наприклад, прийнято спеціальне законодавство на підтримку мультикультуралізму як державної політики.

Тут ми підходимо до третього розуміння мультикультуралізму – як принципу стосунків між людьми різних рас, релігій, мов і як індивідуального вибору поведінки, в якій бажані принципи мають втілюватися. Відразу ж візьмемо за аксіому, що стосунки – це двосторонній рух, тобто рух назустріч одне одному. Якщо у стосунках один із учасників залишає за собою право бути тільки споживачем, конфлікт неминучий. Щось схоже сталося, коли в Європі мозаїка іммігрантських громад почала поповнюватися мусульманськими групами. Основна причина їх напливу в Європу – важкі, часом нестерпні умови існування у їхніх країнах. Економічне відставання цих держав місцева еліта воліє пояснювати наслідками тривалої колоніальної експлуатації. Для багатьох вихідців із цих країн переїзд у Європу – це поїздка по своєрідну компенсацію.

Яку модель мультикультуралізму можна вважати оптимальною? Поки що перевага віддається міжгруповому консенсусу на основі взаємної толерантності. Безумовно, толерантність як етап на шляху до взаємної емпатії обов'язкова. Але річ у тому, що вона корениться в концепції релятивізму.

Цю концепцію свого часу висунули деякі західні соціальні антропологи: вони закликали не судити про всі народи за однією міркою й визнати відносність їхніх моральних підвалин. Тобто пропонувалося приймати як належне будь-які культурні зразки, у тому числі і в поведінці. Але тоді як належне слід було б приймати і канібалізм деяких африканських племен, і нацистський расизм, і апартеїд тощо. Зрозуміло, що необхідні загальнолюдські гуманістичні принципи, і недозволена толерантність до випадків, коли вони порушуються. А ось якими мають бути ці принципи – тут людям різних цивілізацій слід досягти консенсусу. Шлях до нього важкий, усяний колючками морально-етичних нестиківок і суперечностей.

Мультикультуралізм зможе зберегтися насамперед як індивідуальна поведінка носіїв різних культур і релігій. І взаємна толерантність у цій поведінці має бути тільки першим кроком до пошуку нових, загальних понять щодо сутності гуманізму, справедливості, свободи, рівності. Таке можливе, коли кожен відмовиться вважати свою культуру, свою цивілізацію настільки доскональними, що вони не потребують якихось запозичень, тобто винятковими (ексклюзивними). Можна згадати, що заперечення ексклюзивізму є однією з основ ініціативи «Альянс цивілізацій», запропонованої від імені Іспанії та

підтриманої Туреччиною. Знаменно, що ініціаторами ідеї «АЦ» виступили, з одного боку, християнська країна, чия культура ввібрала багату мусульманську спадщину, а з другого – мусульманська країна, яка зуміла зробити економічний прорив, запозичивши європейські зразки. Щоб Альянс цивілізацій відбувся у світовій спільноті, він має спочатку відбутися у свідомості людей, їхньому розумінні того, що збереження національної ідентичності полягає не в консервації наявних культурних форм, а в їх постійному розвитку, зокрема – у збагаченні запозиченнями з інших культур. Для цього кожному з учасників мультикультурної взаємодії треба постійно долати в собі страх (фобію) щодо всього «іншого» і бути готовим до того, що щось із цього «іншого» може стати «своїм». Зрештою, етнічні культури, які сьогодні сприймаються як цілісні, «чисті», у сенсі несхожості на культури інших народів, насправді формувалися як сплав культурних зразків, що виникли в різних, часто ворогуючих цивілізаціях. Отож усі ми – продукт мультикультурності, і вона здатна витримати будь-які кризи, незалежно від того, як політику мультикультуралізму здійснюють уряди.

https://dt.ua/international/multikulturalizm-recept-vid-fobiy-chi-yih-dzherele-_.html

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

IS CANADIAN MULTICULTURALISM A MYTH?

CBS News: The National YouTube Channel (21 November 2016)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=OsDXhtllREg>

LESSON 4

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

НАРКОТИКИ – ПАРАЛЕЛЬНИЙ СВІТ, З ЯКОГО НЕМАЄ ВОРОТТЯ

Доступність – ось головна тенденція на сучасному ринку наркотиків

Юлія Друзь

19 січня 2018, Дзеркало тижня

Наркотики – паралельна реальність, яку не можна заперечувати, яку не можна побороти, яку маємо визнати і знати про неї все, аби ніколи до неї не потрапити.

Наркотики – страх, про який говорять пошепки; дно, якого соромляться; слабкість, якої не визнають; самотність, від якої втікають; ганебна смерть, якої бояться; злочинність, якої ніколи не поборють; бізнес, який завжди буде прибутковим...

Я не кричатиму: «Стоп, наркотики!». Я не лякатиму відповідальністю і смертю, бо це всім відомі істини, які не зупинили жодної занапащеної дурманом душі від першого кроку до паралельного світу.

Чи може наш світ бути без наркотиків? Ні. Це ідеальна система, це налагоджений бізнес, це реальні гроші. Наркотики – це задоволення, яке подібне до вживання алкоголю, куріння, сексу. Людина починає вживати наркотики з тих самих причин, з яких їдять, займаються сексом, курять, вживають алкоголь, грають у комп'ютерні й азартні ігри. Людина шукає задоволення. Людина живе задоволеннями. Людина працює, багатіє, оточує себе людьми і речами задля отримання задоволення. Для того щоб зрозуміти, що саме для людини є задоволенням, треба це спробувати. Тому перший раз має вирішальне значення.

Перше задоволення їжею природне для нас, і коли світогляд людини обмежується лише смачненьким, то логічно, що це стає своєрідною залежністю, яка контролюється і обмежується зовнішнім виглядом, станом здоров'я, думкою оточуючих і наступним природним бажанням – мати секс.

Секс як задоволення також є природним, бо рано чи пізно перемагає якщо не

сексуальне бажання, то потреба продовження роду людського.

Куріння, алкоголь, наркотики – задоволення, які не є для нас природними, вони підміняють відчуття щастя, ейфорії, радості, впевненості, привабливості, сексуальності і навіть любові. Всі ці емоції природні для людини, і вона з дитинства розуміє їхню цінність.

Дитина потребує любові, уваги, підтримки, тому дуже важливим є середовище, з якого вона отримує ці емоції. Дитина вчиться отримувати емоції, наслідуючи членів сім'ї, однокласників, друзів. Нині прикладом для наслідування є інтернет, де є акаунти успішніших, щасливіших, привабливіших. Дитина порівнює себе і своє близьке оточення з прикладами зі сторінок своїх друзів, відомих людей, блогерів і влогерів. І на етапі порівняння важливо, щоб середовище дитини було пріоритетним і достатнім за сферою отримання емоцій задоволення саме зсередини.

Звісно, якщо в середовищі дитини задоволення отримують через куріння, алкоголь і наркотики, то ризик того, що вона теж почне все це вживати, дуже великий.

Перша пропозиція невідомого задоволення досить часто приходиться зі сторони. Має бути хтось, хто зацікавить, хтось, кому дитина довіряє, хтось, кого дитина хоче наслідувати. І ось від цього убезпечити дитину дуже важко. Єдиним, що може зупинити і вберегти від помилки, є внутрішня впевненість дитини, що вона повноцінно щаслива і задоволена.

Кожен мій підопічний наркоман виділяв такі основні причини першого разу: відчуття непотрібності і байдужість

батьків; цькування з боку однолітків; занижена самооцінка; бажання сподобатися новим авторитетним друзям; елементарна цікавість спробувати щось нове; «з нудьги». Перший раз у всіх був з ініціативи нових знайомих або друзів.

Кожен знав, що йому пропонують наркотик, до якого може виникнути залежність. Але кожен вважав, що саме в нього залежності не буде і це буде лише один раз.

У більшості підопічних перший раз викликав задоволення, яке хотілося повторити знову. Лише деяким з них вдавалось уникнути залежності від «травки». Причини – після перших кількох спроб не було ніякого ефекту. Ті, хто отримав ефект, були налякані його дією – неможливість контролювати свідомість, думки, емоції, рухи. Здебільшого це були підлітки, які вже встигли скуштувати алкоголь і могли порівняти дію наркотиків з ним.

Кожен підопічний наркоман знав, що за зберігання, розповсюдження і схилення до вживання наркотиків настає кримінальна відповідальність. Вони знали, що стали частиною системи, з якої немає вороття, яка потребує нових жертв і матеріальних ресурсів. Вони крали у своїх батьків, родичів, знайомих гроші й цінні речі. Несли вкрадене до ломбардів і знали, що їхні працівники зливають про них інформацію поліції. Всі наркомани знали, що рано чи пізно їх упіймають. Вони у своїй більшості тісно співпрацюють з поліцією, є їхніми агентами, бо з ними можна розраховуватися наркотиками і тимчасовою відстрочкою ув'язнення. Відстрочка арешту – це продовжене

задоволення. Ті наркомани, задоволення яких затягнулося, бажать лише одного – останньої дози...

Нині нова ера наркотиків: вони є в легкому доступі, не заборонені законом, а отже, за їх розповсюдження не настає кримінальна відповідальність. Чому? Тому що наркобізнес не має на меті зупинитися, навпаки, він прагне збільшувати свої прибутки й масштаби пропорційно збільшенню чисельності населення. Тому хіміки нарколабораторій активно розробляють нові й нові формули синтетичних наркотиків, кількість яких зростає щороку. Потрібен час для того, щоб виявити формулу нового наркотика, внести на законодавчому міжнародному рівні до списку заборонених наркотичних, психотропних речовин і прекурсорів, навчити персонал правоохоронних і митних служб його виявляти. І доки все це відбувається, на ринок заходить новий вид синтетичного наркотика, який легально, під виглядом трав'яних сумішей, солей тощо за невеликі кошти через інтернет, соціальні мережі потрапляє прямо до рук наших дітей.

Тому батькам важливо звертати увагу на всі без винятку зміни, які відбуваються з їхніми дітьми, – від поведінкових до емоційних, від зовнішнього вигляду до сфери інтересів. Це потрібно робити не лише через підозри у вживанні наркотиків, а й для того, щоб мати постійний діалог з дитиною і не давати їй можливості хоча б на мить засумніватись у батьківській увазі й підтримці.

https://dt.ua/family/narkotiki-paralelniy-svit-z-yakogo-nemaye-vorottya-266594_.html

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

CORONAVIRUS MEDICAL UPDATE: HOW TO TREAT COVID-19?

DW News YouTube Channel (12 June 2020)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=cRJnEm5s4k8>

LESSON 5

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

ПРО ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ У МУНІЦИПАЛІТЕТАХ

Інна Москвіна

31 січня 2019, Дзеркало тижня

Перший в Україні енергетичний кооператив, сонячні електростанції на дахах амбулаторій, школа, в якій після термомодернізації рахунки за тепло зменшилися на 65 %, – це складові ідеального енергоефективного міста.

Поки що такого в Україні нема. Та є низка окремих вдалих прикладів і розуміння, що вже завтра наше комфортне життя й енергетична безпека залежатимуть від того, яку енергію і наскільки ефективно ми споживаємо.

Як знизити цифри у платіжках? (А прогнозована ціна на газ із 2020 року – 12 300 грн за тисячу м куб.) Як зменшити забруднення повітря? Як зробити, щоб ніхто не крав у держави чи в громади; щоб ми з вами не платили мільйони за утримання комунальних закладів (адмінбудівель, шкіл, садочків, лікарень); щоб на зеленій енергетиці заробляли жителі міст, а не лише енергетичні компанії?

Як знайти гроші винахіднику зелених технологій, і які українські стартапи вже працюють на екологію міста?

Про всі ці «як?» ішлося на україно-німецькому форумі «Біоенергетика, енергоефективність та агробізнес», що відбувся в Харкові наприкінці року.

Як на сонячній енергії може заробити все місто

Те, що зараз створюється у Славутичі, – річ для України поки що нечувана й небачена. Там організують перший енергетичний кооператив. Його керівник і співзасновник ГО Greencubator Андрій Зінченко розповідає: жителі Славутича купуватимуть паї в кооперативі, на ці гроші

вже наступного року заплановано початок будівництва сонячної електростанції. Вироблену енергію кооператив продаватиме державній компанії «Енергоринок» за зеленим тарифом.

Пай коштуватиме приблизно 400–500 доларів США, – інвесторами проекту можуть стати звичайнісінькі громадяни, сума підйомна. Хтось може купити один, хтось – більше і, відповідно, отримуватиме більше прибутку. Але в кожного пайовика буде по одному голосу в кооперативі.

«Це не товариство з обмеженою відповідальністю, де чим більша частка, тим більший вплив, – пояснює Андрій. – Кооператив для багатьох – єдиний спосіб долучитися до енергетичного бізнесу. Адже дохідна сонячна електростанція починається з потужностей 10 кВт і коштує приблизно 10 тисяч доларів. Далеко не кожен українець має таку суму, а 500 доларів знайти можна».

За підрахунками, через 10 років повернеться 150 % вкладених коштів. І, що важливо, цих грошей не з’їсть інфляція, бо зелений тариф прив’язаний до курсу євро: зараз це близько 0,15 євро/кВт.

Щоб місто отримувало додаткову користь від кооперативу, 5 % чистого прибутку йтиме на міські проекти. Учасником кооперативу є комунальне підприємство «Агентство з регіонального розвитку». Сонячні панелі встановлять на дахах комунальних будівель, які місто здаватиме в оренду кооперативу.

У Європі чи не найуспішніший досвід роботи енергетичних кооперативів має Німеччина. Їх у країні понад сімсот. П’ять

років тому на приватні домогосподарства та енергокооперативи припадало 47% встановлених потужностей у відновлюваній енергетиці. Тобто в зелену економіку залучено мільярди євро від звичайних німців. Більшість енергетичних кооперативів заробляють на зеленому тарифі від сонячної енергії. Але є й такі, які забезпечують місцевих жителів теплом, електроенергією, мережевими послугами.

Є великі кооперативи, що мають значні потужності з виробництва електроенергії. Є маленькі, навіть створені жителями однієї вулиці для проведення централізованого опалення з використанням місцевої сировини.

Або як у невеличкому селі Хербрам Вальд: усі сто сорок жителів об'єдналися у енергетичний кооператив, аби замінити мазутні котли, що стояли в кожного вдома, на спільну котельню, яка працює на місцевій біомасі – щепі. Порівняно з мазутом, вартість опалення будинку зросла. Але, щойно кооператив погасить кредит, знизить ціну тепла. Ще кооператив зможе заробити на зменшенні викидів вуглецю. Він продаватиме зменшення викидів і отримуватиме вісім тисяч євро щороку. До речі, саме таку суму вклав у кооператив кожен із сорока будинків села.

І це недорого – як для інвестицій у майбутнє.

Як лічильник стимулює до заощадження

Ще Славутич може похвалитися тепловими лічильниками на всіх багатоквартирних будинках. Уже за перший сезон споживання зменшилося на 15%, – розповідає міський голова Юрій Фомічов.

«Ніщо так не мотивує до заощадження, як лічильник, – каже мер. – Люди починають розуміти, що коли в них у квартирі 24–26 градусів, це не просто спекотно, це горять їхні гроші».

Середня вартість квадратного метра опалювальної площі у Славутичі – 33–35

гривень. Це дорожче, ніж у більшості обласних центрів України. Але є будинки, які платять 20 гривень. Так, вони трохи мерзнуть, – визнає мер. Проте люди самі домовилися, яку температуру тримати у квартирах. В ідеалі, якщо в будинку живе мама з маленькою дитиною, і їй треба, щоб удень було тепло, – весь будинок має бути готовим доплачувати їй за ввімкнений калорифер.

«Це – ідеальне енергоефективне суспільство, коли мешканці збагнуть, що їм дешевше скинутися по гривні матусі на електрику, ніж гріти весь будинок, доки всі на роботі. Але це мають вирішити люди, аж ніяк не влада».

Про те, що енергоефективність багато в чому спирається саме на звички людей, говорить і співорганізатор ВЕА-форуму, Генеральний консул Німеччини в Донецьку (офіс Дніпро) доктор Вольфганг Мьоссінгер: «Німецький успіх у запровадженні енергоефективних технологій спирається насамперед на ментальні зміни, на те, що люди почали себе, так би мовити, виховувати. У Німеччині майже кожен власник будинку вже так чи інакше використовує альтернативні джерела енергії – сонячну, енергію вітру тощо».

«Влада в Україні повинна системно створювати стимули, щоб і населенню, і бізнесу було вигідно інвестувати в енергоефективні заходи», – вважає голова правління Німецько-української промислово-торговельної палати Александер Маркус.

«Коли людина бачить, що сонячні панелі на даху її будинку істотно зменшують витрати на електроенергію, вона буде робити це сама й порадить іншим. Завдання держави – створити такі умови, щоб ці процеси стали масовими. Німеччина сьогодні відмінно впроваджується з економією енергоресурсів. Окремі підприємства стали настільки енергоефективними, що в нас пропозиції енергії в мережі перевищують

попит. Інколи енергетичні провайдери віддають енергію майже задурно, бо її забагато».

Контроль та облік

Мало впровадити енергоефективні й ощадні технології. Потрібна система постійного моніторингу, аналізу та ухвалення рішень на їх основі. Юрій Фомічов розповідає про ще одне ноу-хау в Славутичі. У міськраді є департамент з енергоменеджменту. Завдяки його роботі, каже мер, місто може зменшити споживання всіх ресурсів на 10 %.

Працівники департаменту постійно стежать за використанням води, тепла, світла; бачать, хто скільки якої енергії витрачає. Об'єкт із найгіршими показниками споживання проходить енергомодернізацію. Вклавши гроші, отримують економію і заощаджені кошти вкладають в інший об'єкт.

Департамент шукає рішення – як споживати ефективно. Наприклад, якщо у

школі у вихідні дні немає дітей, навіщо її опалювати? Над вирішенням питання працює енергоменеджер.

«Бачимо, в одній зі шкіл істотно зросло використання води, – пригадує Фомічов. – Пішли розбиратися й виявилося, що працівник закладу приніс із дому килими, щоб випрати. Або трапляється, в сільських школах грають весілля в їдальні. Хто за електрику платить? Не молодята ж. Енергоменеджмент унеможливорює крадіжки ресурсів».

Скільки б не довелося вкласти в енергоефективність – не програєш, – упевнений Юрій Фомічов та інші учасники форуму «ВЕА: Біоенергетика, енергоефективність та агробізнес». Колись закінчатся газ, нафта й вугілля. Але сонце та вітер – ніколи. За цією енергією – безкоштовною і без шкоди довкіллю – майбутнє.

https://dt.ua/ECOLOGY/chi-isnuye-idealne-misto-298147_.html

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

WHAT COUNTRIES ARE THE MOST ENERGY EFFICIENT?

Now This World YouTube Channel (25 November 2015)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=ytk2YxGou4>

LESSON 6

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

НОВА ТЕОРІЯ ПРО ВІДНОВЛЮВАНІСТЬ, НЕВИЧЕРПНІСТЬ І ЕКОЛОГІЧНІСТЬ ГЛИБИННИХ НАФТОГАЗОВИХ РЕСУРСІВ

Нещодавно беззаперечно панувала думка про те, що нафта і газ є вичерпними енергетичними ресурсами, а їх видобуток створює екологічну небезпеку, що суттєво стримує розвиток нафтогазової справи

Петро Го́жик, Олександр Лу́кін

25 січня 2019, Дзеркало тижня

Проте останнім часом з'явилися переконливі докази, які змінюють уявлення про походження і міграцію вуглеводнів, кардинально переорієнтовують ставлення до вуглеводних покладів як до відновлюваних, невичерпних джерел енергії, інтенсифікація й оптимізація видобутку яких дає можливість вирішити важливі соціально-економічні та глобальні екологічні проблеми людства.

Ще у 1867 р. думку про глибинне походження нафти вперше висловив учений Конкад, якого підтримали відомі на той час дослідники земних надр Фуке, Сараску, Кобалеску, Мурчоні та інші.

Перші практичні розрахунки, які підтверджували постійне підживлення покладів глибинною нафтою, було оприлюднено на III Всесвітньому нафтовому конгресі в Бухаресті в 1907 р. першовідкривачем Старогрозненського нафтового родовища Л. Баскаковим. Досвід майже 120 років експлуатації цього родовища переконливо підтвердив існування такого явища. Подібне спостерігається і в інших нафтовидобувних регіонах світу.

Незважаючи на очевидність і доведеність фактів відновлення родовищ, більшість фахівців нафтогазової геології твердо стояли на позиції вичерпності вуглеводних ресурсів. Так, американський геолог Т. Дей ще у 1909 р. подав рапорт у Білий дім про те, що ресурси нафти в США буде остаточно вичерпано в період 1935–

1944 рр., а головний геолог Геологічної служби США Д. Уайт у 1920 р. доводив, що видобуток нафти в США досягне свого максимуму через 3–5 років, після чого піде на спад, і його у цьому підтримала Американська асоціація геологів-нафтовиків, хоча сьогодні видобуток нафти удесятеро більший, ніж тоді, і продовжує інтенсивно нарощуватися.

Думка про занепад нафтової промисловості нав'язувалася також і в колишньому СРСР. Твердження фахівця з ядерної фізики та енергетики, президента АН СРСР академіка А. Александрова про близьке вичерпання світових ресурсів нафти і газу і про відмирання нафтової промисловості негативно вплинули на розвиток галузі. У 70-х роках ХХ ст. широким фронтом почали споруджуватися атомні електростанції в Україні.

У формуванні суспільної думки про вичерпність світового потенціалу вуглеводнів найбільшу роль відіграють політики. Організація країн – експортерів нафти (ОПЕК) як монополістів її постачання зацікавлена в особливому ставленні до нафти як до ресурсу, що закінчується, а тому нафта цих країн має особливе значення для світової економіки. *За рахунок своєї нафти країни ОПЕК вдаються до спроб керувати сучасним світовим економічним життям.* Час від часу вони зменшують видобуток нафти, підвищують ціни на неї, встановлюють

ембарго на її постачання в країни за своїм політичним вибором, що призводить до частих економічних потрясінь у світі та окремих країнах.

Те саме відбувається і з газом. З допомогою вентиля на трубі, через яку подається газ, монополісти нав'язують свою політику в державах, залежних від газових поста-вок.

Проте виявлення великих покладів нафти і газу в Північному, Середземному, Каспійському морях, в Атлантичному океані поблизу берегів Нігерії, Анголи й Бразилії, у Мексиканській затоці свідчить про те, що нафта ще довго слугуватиме людству. А відкриття гігантських скупчень метану на дні Світового океану в газогідратному стані дає підстави стверджувати, що вуглеводні на Земній кулі практично невичерпні.

Одним із стримуючих факторів інтенсивного розвитку галузі є значно перебільшене уявлення про те, що нафтогазовидобуток є екологічно небезпечним. Проте дослідженнями переконливо доведено, що більшу загрозу становлять не техногенні, а власне природні нафтогазові викиди та інші подібні катаклізми.

Про катастрофічні екологічні загрози, що їх несуть природні газові викиди на родовищах вуглеводнів і прилеглих до них територіях, викладено у дослідженнях російського вченого В.Богоявленського. В результаті аерокосмічних і наземних обстежень ним було виявлено значну кількість кратерів від газових вибухів розміром від одного до кількох десятків метрів на території півостровів Ямал і Таймир. 1350 подібних об'єктів зареєстровано на півночі Канади, незліченна їх кількість існує на дні Світового океану. Великі викиди газу супроводжуються маломагнітудними землетрусами, а землетруси породжують газові викиди, спалахи і вибухи.

Вибухи природного викиду газу спостерігалися також і в інших регіонах, зокрема і в Україні. Під час землетрусу силою у дев'ять балів у Криму 11–12 вересня 1927 р. у морі відбулися спалахи і вибухи газу з висотою полум'я до 500 м і радіусом до 2,7 км. Подібне спостерігалося в Азовському морі у 1924 р. Останній зафіксований вибух газу відбувся 11 листопада 2014 р. поблизу Маріуполя.

Значну загрозу для навколишнього середовища становить діючий грязьовий вулкан Старуня в Івано-Франківській області, який уперше проявив себе у 1977 р. після землетрусу в горах Вранча в Румунії. Відтоді вулкан через десятки активних міні-кратерів виливає на поверхню значну кількість бруду, нафти і газу. Цей об'єкт входить до комплексу геологічної пам'ятки загальнодержавного значення, хоча за логікою його необхідно віднести до джерела забруднення навколишнього середовища і ліквідувати або забезпечити кероване його використання за спеціальними технологіями.

Природні викиди вуглеводнів створюють у край небезпечну ситуацію в нафтогазовидобувних регіонах. Вибух вуглеводнево-повітряної суміші, що проникла із газоносних пластів у підвальні приміщення у м.Бориславі у 1972 р., призвів до загибелі 20 людей і значних руйнувань.

Метод смертельного залякування урядів і громадськості є ефективним способом дії Міжнародної комісії з питань зміни клімату, яка працює під заступництвом ООН і має у розпорядженні мільярдні фонди, за рахунок яких і прощтовхуються відповідні погляди в угоду зацікавленим групам. У сучасних умовах такі маніпуляції в науці становлять катастрофічну загрозу, тому що відволікають увагу суспільства від дійсно існуючих масштабних природних і техногенних небезпек зовсім іншого характеру.

Попри беззаперечність доказів, які підтверджують факт існування явища підживлення вуглеводневих покладів, його не враховують масово та належним чином при розвідці й освоєнні родовищ нафти і газу. На сьогодні недооцінюється вплив глибинної дегазації Землі на навколишнє середовище.

Сучасні технології ізоляційних робіт при освоєнні родовищ практично виключають міжпластові перетоки і викиди вуглеводнів на поверхню, а тому техногенні загрози при сучасних технологіях будівництва свердловини зведено до мінімуму, і ризики при

цьому не перевищують ті, які створюються в інших галузях промислової діяльності. А власне видобуток нафти і газу – це найбільш екологічно чисте виробництво. Характерним прикладом цього є видобуток нафти і газу безпосередньо у парках, зонах відпочинку і на територіях житлових комплексів Борислава, курортах Східниці та інших населених пунктів нафтопромислових районів.

https://dt.ua/energy_market/nova-teoriya-providnovlyuvanist-nevicherpnist-i-ekologichnist-glibinnih-naftogazovih-resursiv-300704_.html

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

CONGO: A LAND OF RICHES

BBC News YouTube Channel (18 December 2018)

Available at <https://www.youtube.com/watch?v=9XMB01NLX74>

LESSON 7

1. Render the following article (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

"ПИЛЯРІ" ОЛЕКСАНДРА БОГОМАЗОВА

Ця виставка – дуже велика удача саме для творчості художника

Ганна Пароваткіна

17 травня 2019, Дзеркало тижня

Завершуючи сезон, Національний художній музей України відкрив сенсаційну виставку – «Олександр Богомазов: творча лабораторія», репрезентувавши найповнішу «міжмузейну» збірку робіт одного з найвидатніших митців світового авангарду ХХ століття.

Після виставки «Бойчукізм. Проект великого стилю» (2017 р.) у «Мистецькому Арсеналі», яка вмістила весь, майже без винятків, доробок українських бойчукістів, здивувати масштабністю «каталожного» осягнення будь-чийого художнього спадку в Києві навряд чи можливо.

Тому кураторку проекту «Олександр Богомазов: творча лабораторія», завідувачку наукового відділу мистецтва ХІХ – початку ХХ століття NAMU Олену Кашубу-Вольвач можна звинуватити хіба що у незвичній, як на сьогодні, елітарності. Замість створювати вже типову для сучасних музеїв суцільну «розвагу», Нацхуд пропонує витончений науковий підхід до художнього тексту. І це виглядає настільки фантастично й «органічно», що відірватися від перегляду та блукання залами «тимчасової» експозиції просто неможливо!

Пані Кашуба-Вольвач із колегами-музейниками досліджують не стільки зовнішній, скільки, так би мовити, якісний зміст творчості Олександра Богомазова. Жаль, звісно, що не кожному відвідувачеві пощастить прогулятися виставкою з самою кураторкою і від неї особисто дізнатися, що, наприклад, власні картини, кожен образ, художник довго виношував «у

голові» – а на папір переносив у вже майже завершеному вигляді.

Чи що майже всі жіночі портрети й замальовки Богомазова є різними варіаціями портрету його коханої дружини і колеги-художниці Ванди Богомазової-Монастирської.

Зрештою, саме від кураторки можна дізнатися ще й про метахудожні речі, на кшталт інформації про сучасні колекційні збірки Богомазова (одна з найрепрезентативніших належить бізнесменові Костянтину Григоришину: вона сьогодні заарештована і зберігається в Росії). Тож побачити велику частку найкращих картин футуристичного періоду метра можна хіба що в репродукціях.

Виставку зроблено настільки гарно, що навіть людина, котра жодного разу в житті не чула ні про художній авангард ХХ ст., ні навіть про самого Олександра Богомазова, легко зметує що до чого. Навіть із біографією. І зробить власні – правильні! – «мистецтвознавчі» висновки лише завдяки уважному перегляду експозиції.

Наприклад: чи не першим Богомазов волів писати сучасний, урбаністичний, весь у динамічному русі людей та машин Київ. А не мальовничу «селянську» Україну, де – лани та завітчані, під стріхами, хатки...

Різні етапи проробки ним картин найкраще можна оцінити завдяки «виставці у виставці» – окремому залу, присвяченому створенню циклу «Праця пилярів», над яким 50-річний митець працював перед смертю (художник помер у 1930 р. від сухот).

Художник устиг написати дві картини – «Пилярі» (1927–1929) і «Правка пилок» (1927).

Остання робота дуже постраждала ще в часи поїздки на Венеційську бієнале і в наступний всесвітній «тур», відразу після створення. А потім зберігалася у «Спецфонді» NAMU, який дивом не був знищений.

Робота «Правка пилок» виставляється вперше за 90 років, після трирічної реставрації.

Як пояснила DT.UA завідувачка відділу реставрації музею Наталя Чамлай, під час надкопітких робіт було відновлено 40 % поверхні живописного полотна. (Майже всієї правої половини не було).

Аби цього дива не видалося мало, до експозиції вміщено ще й реконструкцію – навіть у кольорі! – третього, ненаписаного Богомазовим через передчасну смерть полотна циклу «Накат колоди» (1927–1930).

А численні ескізи, що експонуються поруч, не лише допомогли реконструювати ненаписане полотно, – саме завдяки їм досягається максимально повне відчуття занурення у «творчу лабораторію» художника. Наче справді потрапляєш до богомазівської майстерні.

Це навіть не 3-D, а справжнє 5-D заглиблення в самі думки Олександра Богомазова, унаочнення того, «як зроблені» його роботи різних періодів 20-річної творчості.

Звісно, саме до таких досліджень «мистецьких лабораторій» різних

художників нині взагалі тяжіє Нацхуд. (Згадаймо, наприклад, дворічної давності ювілейну виставку Тетяни Яблонської).

Та стабільність виставкової політики NAMU не виключає очевидного факту: проект «Олександр Богомазов: творча лабораторія» – це та сама рідкісна музейна «річ у собі», на яку згодом рівнятимуться наступні виставкові проекти, і не тільки «будинку з левами».

Ця виставка – дуже велика удача саме для творчості художника Олександра Богомазова. Бо рідко сприйняття, навіть мистецтвознавче, настільки ідеально резонує з самою сутністю, «душею» мистецтва будь-кого з митців. Тому після «Лабораторії» розуміти Богомазова ми точно будемо набагато краще.

– Остання повна виставка Богомазова проходила в НАМУ ще у 1991-му. Але там було багато робіт із приватних колекцій, які тепер за кордоном... Повернутися до художника 30 років потому – дуже велика справа.

За цей час з'явилося багато нового фактажу з історії світового й українського авангарду, а також – нових матеріалів до творчої біографії самого художника. Тепер ми знаємо багато назв його творів, які раніше були невідомі дослідникам. І весь цей масив інформації потрібно вводити в науковий обіг. А потім – і в ширший. Крім того, будь-яка підготовка виставкового проекту – це й само собою відповідальне і ґрунтовне наукове дослідження.

https://dt.ua/ART/pilyari-oleksandra-bogomazova-311627_.html

2. Render the following news video item (for the list of helpful vocabulary units go to Supplements 1-3, to see Sample Renderings go to Supplement 6)

DAVID HOCKNEY COULD BECOME THE MOST EXPENSIVE ARTIST ALIVE

CBS This Morning YouTube Channel (15 November 2018)
Available at <https://www.youtube.com/watch?v=PHSZoj8evYw>

SUPPLEMENT 1

HELPFUL PHRASES FOR RENDERING

➤ The article in question / under analysis / the present article / the analyzed article goes under the title / is entitled ... and is written by ...

➤ It is taken from the Guardian / the Times / the Dzerkalo Tyzhdnnya, etc. (pay attention to the use of the definite article with the names of periodicals in the English language) and dates back to ... (e.g. September 23, 2019).

➤ (I would like to point out that) the article (in question / under analysis) is supplied with the lead [i.e. **lead** is usually placed under the title of the article just before the body of the article] which introduces the reader into more detailed information of what is going to be dwelt upon further on in the article.

➤ The article deals with information about ... / concentrates on the issue of ... / presents information about ...

➤ First the author informs us / the reader that / about ...

➤ The article opens up with information about / description of ...

➤ The reporter gives detailed information about / description of ...

➤ The discussed article first presents (detailed) information about ...

➤ (So as) to prove / exemplify the above / his/her statement the reporter of the article proved words of ... who says / informs (the reader / the audience) that / about ...

➤ Further on the reporter / the article dwells upon ...

➤ The article / the reporter continues by saying / stating that / with information about ...

➤ One more example provided by the author of the article / the reporter is ...

➤ On the other hand, as the reporter puts it, it is important to ...

➤ It is also necessary to say / emphasize that ...

➤ The reporter concludes by saying that ... / the article finishes with information about ...

SUPPLEMENT 2

TEXT ORGANISERS

Describing similarities

Likewise
Correspondingly
Equally
Not only... but also
In the same way
Similarly

Showing cause and effect

Consequently
As a result
Thus
Hence (never 'hence why')
Since (try to avoid 'as' when showing cause and effect)
Because
Therefore
Accordingly
This suggests that
It follows that
For this reason

Comparing and contrasting

Alternatively
However
Conversely
On the other hand
Instead
Yet
On the contrary

Showing limitation or contradiction

Despite/in spite of
While (not whilst!)
Even so
On the contrary
Nevertheless
Nonetheless
Although
Admittedly

Emphasis, addition or examples

To illustrate
To clarify
Further (not 'furthermore')

First, second and third (not firstly, secondly and thirdly)

For instance

Moreover

Typically

Especially

In fact

Namely

In addition

Concluding

To summarise

It can be concluded that

As can be seen

Ultimately

Given the above

As described

Finally

SUPPLEMENT 3

TYPES AND EXAMPLES OF TRANSITION WORDS

(<https://www.scribbr.com/academic-writing/transition-words/>)

There are four main types of transition word: additive, adversative, causal, and sequential. Within each category, words are divided into several more specific functions.

Remember that transition words with similar meanings are not necessarily interchangeable. It's important to understand the meaning of all the transition words you use. If unsure, consult a dictionary to find the precise definition.

Additive transition words

Additive transition words introduce new information or examples. They can be used to expand upon, compare with, or clarify the preceding text.

Function	Example sentence	Transition words and phrases
Addition	We found that the mixture was effective. Moreover , it appeared to have additional effects we had not predicted.	indeed, furthermore, moreover, additionally, and, also, both x and y , not only x but also y , besides x , in fact
Introduction	Several researchers have previously explored this topic. For instance , Smith (2014) examined the effects of ...	such as, like, particularly, including, as an illustration, for example, for instance, in particular, to illustrate, especially, notably
Reference	The solution showed a high degree of absorption. Considering this result , it is reasonable to conclude that ...	considering x , regarding x , in regard to x , as for x , concerning x , the fact that x , on the subject of x
Similarity	It was not possible to establish a correlation between these variables. Similarly , the connection between x and y remains unclear ...	similarly, in the same way, by the same token, in like manner, equally, likewise
Clarification	The patient suffered several side effects, namely increased appetite, decreased libido, and disordered sleep.	that is (to say), namely, specifically, more precisely, in other words

Adversative transition words

Adversative transition words always signal a contrast of some kind. They can be used to introduce information that disagrees or contrasts with the preceding text.

Function	Example sentence	Transition words and phrases
Conflict	The novel does deal with the theme of family. However , its central theme is more broadly political ...	but, however, although, though, equally, by way of contrast, while, on the other hand, (and) yet, whereas, in contrast, (when) in fact, conversely, whereas
Concession	Jones (2011) argues that the novel reflects Russian politics of the time. Although this is correct, other aspects of the text must also be considered.	even so, nonetheless, nevertheless, even though, on the other hand, admittedly, despite <i>x</i> , notwithstanding <i>x</i> , (and) still, although, in spite of <i>x</i> , regardless (of <i>x</i>), (and) yet, though, granted <i>x</i>
Dismissal	It remains unclear which of these hypotheses is correct. In any case , it can be inferred that ...	regardless, either way, whatever the case, in any/either event, in any/either case, at any rate, all the same
Emphasis	The chemical is generally thought to have corrosive properties. Indeed , several studies have supported this hypothesis.	above all, indeed, more/most importantly
Replacement	The character of Godfrey is often viewed as selfish, or at least self-absorbed.	(or) at least, (or) rather, instead, or (perhaps) even, if not

Causal transition words

Causal transition words are used to describe cause and effect. They can be used to express purpose, consequence, and condition.

Function	Example sentence	Transition words and phrases
Consequence	Because Hitler failed to respond to the British ultimatum, France and the UK declared war on Germany.	therefore, because (of <i>x</i>), as a result (of <i>x</i>), for this reason, in view of <i>x</i> , as, owing to <i>x</i> , due to (the fact that), since, consequently, in consequence, as a consequence, hence, thus, so (that), accordingly, so much (so) that, under the/such circumstances, if so
Condition	We qualified survey responses as positive only if the participant selected “agree” or “strongly agree.” Otherwise , results were recorded as negative.	(even/only) if/when, on (the) condition that, in the case that, granted (that), provided/providing that, in case, in the event that, as/so long as, unless, given that, being that, inasmuch/insofar as, in that case, in (all) other cases, if so/not, otherwise
Purpose	We used accurate recording equipment so that our results would be as precise as possible.	to, in order to/that, for the purpose of, in the hope that, so that, to the end that, lest, with this in mind, so as to, so that, to ensure (that)

Sequential transition words

Sequential transition words indicate a sequence, whether it's the order in which events occurred chronologically or the order you're presenting them in your text. They can be used for signposting in academic texts.

Function	Example sentence	Transition words and phrases
Enumeration	This has historically had several consequences: First , the conflict is not given the weight of other conflicts in historical narratives. Second , its causes are inadequately understood. Third , ...	first, second, third...
Initiation	To begin with , I want to consider the role played by women in this period.	in the first place, initially, first of all, to begin with, at first
Continuation	Subsequently , I discuss the way in which the country's various ethnic minorities were affected by the conflict.	subsequently, previously, eventually, next, before <i>x</i> , afterwards, after <i>x</i> , then
Conclusion	Finally , I consider these two themes in combination.	to conclude (with), as a final point, eventually, at last, last but not least, finally, lastly
Resumption	To return to my main argument, it is clear that ...	to return/returning to <i>x</i> , to resume, at any rate
Summation	Patel (2015) comes to a similar conclusion. In summary , the four studies considered here suggest a consensus that the solution is effective.	as previously stated/mentioned, in summary, as I have argued, overall, as has been mentioned, to summarize, briefly, given these points, in view of <i>x</i> , as has been noted, in conclusion, in sum, altogether, in short

SUPPLEMENT 4

BASIC PUNCTUATION RULES (from English Grammar Today)

The most common punctuation marks in English are: capital letters and full stops, question marks, commas, colons and semi-colons, exclamation marks and quotation marks. In speaking, we use pauses and the pitch of the voice to make what we say clear. Punctuation plays a similar role in writing, making it easier to read. Punctuation consists of both rules and conventions. There are rules of punctuation that have to be followed; but there are also punctuation conventions that give writers greater choice.

PUNCTUATION: CAPITAL LETTERS (B, D) AND FULL STOPS (.)

We use capital letters to mark the beginning of a sentence and we use full stops to mark the end of a sentence:

We went to France last summer. We were really surprised that it was so easy to travel on the motorways.

The Football World Cup takes place every four years. The next World Cup will be held in South Africa. In 2006 it was held in Germany.

We also use capital letters at the beginning of proper nouns. Proper nouns include personal names (including titles before names), nationalities and languages, days of the week and months of the year, public holidays as well as geographical places:

Dr David James is the consultant at Leeds City Hospital.

They are planning a long holiday in New Zealand.

Can she speak Japanese?

The next meeting of the group will take place on Thursday.

What plans do you have for Chinese New Year?

We use capital letters for the titles of books, magazines and newspapers, plays and music:

'Oliver' is a musical based on the novel 'Oliver Twist' by Charles Dickens.

The Straits Times is a daily English language newspaper in Singapore.

They are performing Beethoven's Sixth Symphony.

In addition to closing sentences, we also use full stops in initials for personal names:

G. W. Dwyer

David A. Johnston, Accountant

Full stops are also used after abbreviations, although this practice is becoming less common: *Arr.* (arrival), *Dr.* (doctor), *etc.* (etcetera), *Prof.* (professor).

PUNCTUATION: QUESTION MARKS (?) AND EXCLAMATION MARKS (!)

We use question marks to make clear that what is said is a question. When we use a question mark, we do not use a full stop:

Why do they make so many mistakes?

A:

So you're Harry's cousin?

B:

Yes. That's right.

We use exclamation marks to indicate an exclamative clause or expression in informal writing. When we want to emphasise something in informal writing, we sometimes use more than one exclamation mark:

Listen!

Oh no!!! Please don't ask me to phone her. She'll talk for hours!!!

PUNCTUATION: COMMAS (,)

We use commas to separate a list of similar words or phrases:

It's important to write in clear, simple, accurate words.

They were more friendly, more talkative, more open than last time we met them.

We do not normally use a comma before *and* at the end of a list of single words:

They travelled through Bulgaria, Slovakia, the Czech Republic and Poland.

American English does use a comma in lists before *and*:

We took bread, cheese, and fruit with us.

We use commas to separate words or phrases that mark where the voice would pause slightly:

I can't tell you now. However, all will be revealed tomorrow at midday.

We had, in fact, lost all of our money.

James, our guide, will accompany you on the boat across to the island.

SEPARATING CLAUSES WITH COMMAS

When main clauses are separated by *and*, *or*, *but*, we don't normally use a comma if the clauses have the same subject. However, we sometimes use commas if the clauses have different subjects:

They were very friendly and invited us to their villa in Portugal. (same subject)

Footballers these days earn more money but they are fitter and play many more matches. (same subject)

It was an expensive hotel in the centre of Stockholm, but we decided it was worth the money. (different subjects)

When a subordinate clause comes before the main clause, we commonly use a comma to separate the clauses. However, we do not always do this in short sentences:

If you get lost in the city centre, please don't hesitate to text us or phone us.

If you get lost just phone us.

When we use subordinate or non-finite comment clauses to give further details or more information, we commonly use commas to separate the clauses:

You do need to wear a darker jacket, if I may say so.

To be honest, I thought they were very very rude.

COMMAS AND RELATIVE CLAUSES

We use commas to mark non-defining clauses. Such clauses normally add extra, non-essential information about the noun or noun phrase:

The ambulance, which arrived after just five minutes, took three people to the hospital immediately.

Hong Kong, where the first ASEAN meeting was held, is a very different city now.

The same is true for non-finite clauses:

The storm, lasting as it did for several days, caused serious damage to villages near the coast.

Warning:

We don't use commas to mark defining clauses: *Barcelona was the Spanish city that was selected for the Olympic Games.* Not: ... ~~the Spanish city, that was selected~~ ...

COMMAS AND SPEECH FORMS

We commonly separate tags and *yes-no* responses with commas:

They are going to the party, aren't they?

No, thank you. I've already eaten too much.

We also usually separate vocatives, discourse markers and interjections with commas:

*Open the door for them, **Kayleigh**, can you. Thanks.* (vocative)

***Well**, what do you think we should do about it?* (discourse marker)

***Wow**, that sounds really exciting.* (interjection)

We use commas to show that direct speech is following or has just occurred:

He said in his opening speech, ‘Now is the time to plan for the future.’ (or *He said in his opening speech: ‘Now is the time to plan for the future.’*)

When the direct speech is first, we use a comma before the closing of the quotation marks:

‘We don’t want to go on holiday to the same place every year,’ he said impatiently.

PUNCTUATION: COLONS (:) AND SEMI-COLONS (;)

We use colons to introduce lists:

There are three main reasons for the success of the government: economic, social and political.

We also use colons to indicate a subtitle or to indicate a subdivision of a topic:

Life in Provence: A Personal View

We often use colons to introduce direct speech:

Then he said: ‘I really cannot help you in any way.’

We commonly use a colon between sentences when the second sentence explains or justifies the first sentence:

Try to keep your flat clean and tidy: it will sell more easily.

We use semi-colons instead of full stops to separate two main clauses. In such cases, the clauses are related in meaning but are separated grammatically:

Spanish is spoken throughout South America; in Brazil the main language is Portuguese.

Semi-colons are not commonly used in contemporary English. Full stops and commas are more common.

PUNCTUATION: QUOTATION MARKS (‘...’ OR “...”)

Quotation marks in English are ‘...’ or “...”. In direct speech, we enclose what is said within a pair of single or double quotation marks, although single quotation marks are becoming more common. Direct speech begins with a capital letter and can be preceded by a comma or a colon:

She said, “Where can we find a nice Indian restaurant?” (or *She said: ‘Where can we find a nice Indian restaurant?’*)

We can put the reporting clause in three different positions. Note the position of commas and full stops here:

The fitness trainer said, ‘Don’t try to do too much when you begin.’ (quotation mark after comma introducing speech and after full stop)

‘Don’t try to do too much when you begin,’ the fitness trainer said. (comma before closing quotation mark)

‘Don’t try to do too much,’ the fitness trainer said, ‘when you begin.’ (commas separating the reporting clause)

When we use direct speech inside direct speech, we use either single quotation marks inside double quotation marks, or double quotation marks inside single quotation marks:

“It was getting really cold,” he said, “and they were saying ‘When can we go back home?’”

Jaya said, ‘They were getting really excited and were shouting “Come on!”’.

We commonly use question marks inside the quotation marks unless the question is part of the reporting clause:

'Why don't they know who is responsible?' they asked.

So did they really say 'We will win every match for the next three weeks'?

We also use single quotation marks to draw attention to a word. We can use quotation marks in this way when we want to question the exact meaning of the word:

I am very disappointed by his 'apology'. I don't think he meant it at all.

NEW 'WAR' OVER NORTH SEA FISHING PLANS

We sometimes use quotation marks to refer to the titles of books, newspapers, magazines, films, songs, poems, videos, CDs, etc:

There's a special report all about it in 'The Daily Mail'.

We can use italics instead of quotation marks for these citations:

*There's a special report all about it in *The Daily Mail*.*

Articles or chapters within books, or titles of short stories, are normally punctuated by single quotation marks:

The longest chapter in the book is the last one called 'The Future of Africa'.

PUNCTUATION: DASHES (–) AND OTHER PUNCTUATION MARKS

Dashes are more common in informal writing. They can be used in similar ways to commas or semi-colons. Both single and multiple dashes may be used:

Our teacher – who often gets cross when we're late – wasn't cross at all. No one could believe it!

Just wanted to thank you for a lovely evening – we really enjoyed it.

Brackets have a similar function to dashes. They often add extra, non-essential information:

Thriplow (pronounced 'Triplow') is a small village in the eastern part of England.

We use brackets around dates and page numbers in academic writing:

Heaton (1978) gives a convincing explanation of how hurricanes are formed (pages 27–32).

We often use forward slashes in internet addresses and to indicate *and/or* in academic references:

You can find the figures you need on www.bbc.co.uk/finance

Binks (1995 / 1997) has already researched this aspect of Roman history.

SUPPLEMENT 5

SYMBOLS AND TYPOGRAPHIC CONVENTIONS

.	full stop	X.X	decimal point (2.2: two point two)
,	comma	*	asterisk
?	question mark	()	parentheses (or round brackets)
!	exclamation mark	[]	square brackets (or box brackets)
:	colon	{ }	curly brackets
;	semi-colon	°	degrees (40°: forty degrees)
“ ”	double quotation marks	%	per cent
‘ ’	single quotation marks	&	and (also called ‘ampersand’)
’	apostrophe	©	copyright
-	hyphen	<	less than
–	dash	>	greater than
+	plus	@	at
–	minus	✓	tick
×	multiplied by (2 × 2: two multiplied by two)	X	cross
÷	divided by (6 ÷ 2: six divided by two)	X_X	underscore (ann_hobbs: ann underscore hobbs)
=	equals		
/	forward slash	\	back slash

SUPPLEMENT 6

SAMPLE RENDERING 1

Sample Rendering of the Newspaper Article

The article in question goes under the title “Black opera stars shine in new South Africa”. It is taken from the Guardian and dates back to September 11, 2011.

The article under analysis dwells upon a new wave of South American opera singers who successfully conquer world stages due to their authentic and strong voices.

The author of the article starts by providing the example of a South American worldwide known modern opera singer Pretty Yende who came into the industry quite accidentally having very poor background. She had no idea about opera singing until she accidentally saw a commercial on TV featuring an aria from Lakmes opera. The author informs the reader that she started taking private lessons and as a result of long and hard work achieved great success in Europe having become a part of La Scala opera house.

We also come to know that Pretty Yende is not the only singer who invaded world opera stages but comes as one of many. This upsurge, as the author puts it, looks quite accidental but in fact comes as no surprise due to historical background of the country which underwent long years of apartheid known for oppression of native population of the country. The author of the article emphasizes that a lot of native singers had no possibility to show their talent because of the colour of their skin.

One more point discussed is modern situation in South African opera industry which is now quite opposite to what it used to be. More and more native singers go on stage, moreover composers write modern operas based on the history of the country and its people. Nevertheless the number of talented youths is such that the country industry cannot give everybody the job, so young talented people go on European and American stages.

In conclusion the author provides words of Pretty Yende who states that she belongs to a singing nation who, as she puts it, are born with a beat.

<https://www.sknavibes.com/news/newsdetails.cfm/40551>

SAMPLE RENDERING 2

Sample Rendering of the Newspaper Article

The article in question which goes under the title “Popularity May Have Doomed Chinese TV Talent Show” is written by Andrew Jackobs. It is taken from ... (The Times) and dates back to September 11, 2011. (The article under study is supplied with the lead which introduces the reader into more details of what is going to be dwelt upon further on thus informing the audience that...)

The article presents / concentrates on information concerning scandal around modern reality TV show in China “Super Girl” which is allegedly of low quality and brings no good to young Chinese people.

The reporter introduces the reader into the essence of the issue discussed by saying that one of the most popular TV shows in China has been suspended as the government representatives suppose it has been on for too long and has lost its popularity. However further on the reader comes to know

that the TV show was accused of being, as the author puts it, “vulgar,” “manipulative” and “poison for our youth”. And, as the government suggests, the show will be substituted by healthier media products next year. However, as the reporter informs the audience, the show has been exceedingly popular and its suspension has raised a serious row in Chinese society with persistent demands to continue its production.

At this point the reporter formulates the real reason for the show suspension which turns out to be governmental control of the media. Government being afraid of losing control of the media and letting new shows of “American Idol” format onto Chinese TV screens, tries to banish such shows confronting young generation who see modern media existing in different format. It is pointed out that governmental organizations have been put aside and they don’t seem to like it. Although the discussed show has nothing radical in itself it gives young Chinese people a gulp of fresh air showing that any talented person can become successful and famous.

The reporter concludes by citing one of the show’s judges, Song Shinan, who acknowledges that being sometimes cruel the show is a path to freedom which represents the real voice of the nation. <https://www.nytimes.com/2011/09/20/world/asia/popularity-may-have-doomed-chinese-tv-talent-show.html>

SAMPLE RENDERING 3

Sample Rendering of the Newspaper Article

The article in question which goes under the title «Will Gadd: “We were climbing ice that isn’t going to be there next week”» is written by Jared Lindzon. It is taken from the Guardian and dates back to Tuesday 13 January 2015. I would like to comment on the article’s layout. First, I would like to say that the article is supplied with several photos which are aimed at visualizing what is dwelt upon in the article. Secondly, I would like to point out that the article in question also has a lead aimed at widening the information presented in the title of the article.

The article presents information about Will Gadd’s – an explorer – journey around the world in search of glaciers to climb on.

At the beginning of the article the reader comes to know that 10 years ago a professional climber Will Gadd decided to tour the world climbing glaciers all around the world. With only Africa and Antarctica left, he supposed he had plenty of time to accomplish his goal, however it turned out to be quite opposite. As the researcher puts it himself, it did not occur to him that the ice is melting until he read the report on Kilimanjaro stating that the mountain’s glaciers may disappear in some 5 years time. So, the climber was shocked to see that the report is quite true on his arrival to the mountain.

At this point, the reporter informs the reader that about 85% of Kilimanjaro ice disappeared between 1912 and 2011, and these are the glaciers which survived for thousands of years. The ice which remained according to Will is also not stable as he could feel it shift and move as he was climbing it.

We also come to know that before the recent events Will Gadd has never been an environmental activist but the landscapes he saw on his journey made him start thinking about it. Gadd is preparing a set of pictures, which were first meant as souvenirs for his children, to share his story in hopes of inspiring environmental actions. Will Gadd believes that showing the pictures will help convince the doubters and people will ask a question why it is happening.

<http://www.theguardian.com/environment/2015/jan/13/will-gadd-we-were-climbing-ice-that-isnt-going-there-next-week-climate-change>

SAMPLE RENDERING 4

Sample Rendering of the Newspaper Article

The article in question which is written by Sara Townsend goes under the title “Bangs for their bucks: which city has the biggest New Year’s Eve fireworks?” It is taken from the Guardian and dates back to December 30, 2014. The article is supplied with the lead which gives more detailed information about what is going to be dwelt upon in the article. Also, it should be pointed out that there are several pictures attached to the article which are aimed at visualizing the information further presented.

At the beginning of the article, the reporter informs the audience that New Year fireworks have become a very important symbol of a city’s prosperity, so this year the world’s biggest cities like London, Sidney, Dubai, etc. are getting ready to impress the public. We also come to know that New Year fireworks have become so popular among public that this year a decision has been taken to sell tickets for the show to limit the number of people coming to enjoy the fireworks performance.

Darryl Fleming, the organizer of London show, informs that preparations for the show start as early as September when the soundtrack, compiling most popular hits of the year, is finished. Physical installation of the fireworks begins no sooner than the 27th of December and must be finished by 5.30 pm of New Year’s Eve, so, as Darryl puts it, they have no right for a mistake

The trend is said to have been started by Australia in 2000 and every year the price mounts up to 7,2\$ m. The sum might seem enormous but allegedly it brings to Australian economy up to 133 \$ m. every year.

As the reporter puts it, keeping to the standard is quite difficult but very important. As fireworkers have quite a limited number of fireworks available they have to combine them to achieve a new affect every year playing with the brightness of the colours and geometric forms.

The reporter alludes to Pearce’s point of view who thinks that the best fireworks displays are in London, Sydney, Dubai and Paris. Each city is unique and has its own advantages and disadvantages, London, for example, can be proud of its easily recognizable landmarks; Rio can display fireworks on a number of barges stretching in such a way fireworks line; Dubai firing from Burj Khalifa gives outstanding performances.

The reporter finishes by asking a rhetorical question when it all finishes, and the answer to this question is never, because as soon as this year’s celebration finishes preparation to the next year begins.

<https://www.theguardian.com/cities/2014/dec/30/which-city-has-the-biggest-new-years-eve-fireworks>

SAMPLE RENDERING 5

Sample Rendering of the Newspaper Article

The article under discussion which goes under the title “China Encourages Environmental Groups to Sue Polluters” is issued by Agence France-Presse. It is taken from the Guardian and dates back to January 7th, 2015. The article is supplied with the lead which gives an insight of what the article will concentrate on further on. There is also a picture attached to the article which is aimed visualizing the information presented further in the article.

The report opens up with information that Chinese government gave more power to public groups and organizations to sue those companies which violate laws and pollute the environment. The government also reduced court fees for such organizations and allowed to sue companies and individuals regardless of the place they are based in.

Allegedly, it is not exactly clear if environmentalists are going to benefit from the laws adopted. The reader also gets to know that there are more than 700 environmental organizations in China which is the result of the countries boosting economy the side effect of which violation of laws and sever pollution of the country's main cities. The audience is also supplied with information that over two-thirds of the country's soils are thought to be polluted, moreover the country is believed to be the biggest emitter of greenhouse gases.

In spite of big number of environmental organizations in China, they are currently under pressure as the government mainly supports the manufactures. The reporter concludes by saying that the present law is thought to give profound support to non-governmental organizations fighting against pollution

<https://www.theguardian.com/environment/2015/jan/07/china-encourages-environmental-groups-to-sue-polluters>

SAMPLE RENDERING 6

Sample Rendering of the Video News Report

The video item in question is a BBC news report which dwells upon 2014 season of US annual film industry award season.

First the reporter informs the audience about the fact that the season starts with three major events among which are New York Film Critics Circle Award, National Board of Review and Gotham Awards. As we come to know the reporter heads to the latter place at the moment of the report and, as he puts it, the above events give the outlook of the coming Oscar ceremony concentrating on movies which have big Oscar winning potential.

The report continues with Tilda Swintons interview who, as we come to know, is going to be awarded with a Special Tribute award. As the actress put it herself, she has been in the industry for about thirty years, so it looks like a really long way to her and she is happy to be singled out.

Further on the reporter gives the viewers an insight into the awards winning movies among which is criminal drama *A Most Violent Year*; *Birdman* – a backstage story of an actor trying to make a comeback; *Boyhood* which stands out against other movies being shot with the same cast for 12 years. As for foreign languages movies a Polish movie *Ida* is singled out by New York critics, and an Argentinean movie *Wild Tales* is wins the National Board foreign language film award.

Next the report concentrates on an unexpected winner – a British actor Timothy Spall – who is rewarded for portraying a British painter J.M.W. Turner. The actor himself says that the reward is an indication that two years spent for making the film are not the waste of time.

The reporter goes on by providing the audience with Michael Leigh's interview who say that Oscar being a Hollywood business doesn't like European cinematography as it is not in the mainstream which, he hopes, will not prevent the movie about Turner from getting the Oscar award.

The reporter finishes by saying that though looking not very influential and minor the above spoken awards show the way for the Oscar ceremony and may influence members of the Oscar board when it comes to choosing the best movies of the year.

SUPPLEMENT 7

MY RESEARCH

My name is _____. While studying at ... University (Institute), Faculty of _____, I had an inclination towards research work and took an active part in the work of a students' scientific group. I graduated from the University (Institute) in _____. Now, I am a post-graduate student at the faculty of _____ (Chemistry, Physics, Mathematics, Economics, Biology, History, Finance and Accounting, Economics and Law, Philology). My course of study extends over not less than 4 academic years as I am a full-time post-graduate student.

I am especially interested in the field of _____. I am a theorist (an experimentalist) and have been working at the problem of _____ for _____ years. My thesis is devoted to _____. It will be 3 or 4 chapters long. I began to perform my experiments in _____. Presently, I am working at the first chapter, I am provided with a supervisor. (Assistant) professor _____ is the supervisor in my research work.

I have to attend advanced lectures and seminars held by my supervisor and the leading scientists of the University (Institute). This year I had regular courses in English. I am going to take my candidate examination in philosophy next year. In all I have to pass 4 candidate examinations: in philosophy, a foreign language, speciality, and pedagogics or informatics.

In the course of my research, I have to read articles in English periodicals which I borrow from our University (Institute) library or sometimes I use the Internet facilities. I am keeping myself informed in my own special field because there is extensive literature on the topic of my investigation.

On completing my course of study, I am going to submit my thesis and to forward a short abstract of thesis to the higher authorities. By this time I will have got some scientific publications in learned journals (scientific periodicals). One of the articles is published by me (in collaboration with my supervisor) _____. I also presented the result of my research at the last scientific conference held at Donetsk National University.

I think my thesis will make a certain contribution to the knowledge of the subject by the discovery of new facts about _____.

Let me pass over to the analysis of my abstract entitled _____. It covers a wide range of issues referring to _____.

The purpose of my paper is to investigate _____. It should be emphasized that its items include opinions concerning the subject under discussion expressed by outstanding foreign scientists such as _____. My research paper is based on the theory of _____. The first discussion is focussed on _____. A great deal of attention is also devoted to _____. The experiments can yield some information concerning _____. The next point to be dealt with is _____. Finally I must consider the problems of _____.

Included in the abstract are also detailed tabulated data. The available bibliography is quite extensive and includes only original sources.

I am going to report on the results of my investigation at the forthcoming scientific conference which is to be held at Donetsk National University (Institute). I believe that they will be of great interest to most specialists in the field of _____.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Основна література:

1. Betsis A., Mamas L. Successful FCE Practice Tests. Reading and Use of English. Writing, Listening. Student's Book. Cambridge : Global ELT, 2015. 168 p.
2. Cox K., Hill D. English for Academic Purposes. Pearson Longman, 2004. 259 p.
3. English for Academics. Cambridge University Press, 2014. 175 p.
4. Kelly K. Science. Macmillan, 2008. 248 p.
5. Murphy R. English Grammar in Use (5th ed.). Cambridge University Press, 2019. 399 p.
6. Oxford Advanced Learner's Dictionary. Електронний ресурс. <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/>
7. Oxford Masterclass Advanced by Tricia Aspinalli and Annette Capel. Oxford University Press, 2002. 208 p.
8. Something New under the Sun. An Environment History of the Twentieth Century. Penguin Books, 2000. 421 p.
9. A. J. Thompson, A. V. Martinet A practical English Grammar (4th ed.). Oxford : Oxford University Press, 2016. 332 p.
10. Vince M. Advanced Language Practice. Macmillan Publishers Limited 2016. 326 p.

Додаткова література:

1. Kuhn R. L. Closer To Truth: Science, Meaning, and the Future. Praeger, 2007. 328 p.
2. O'Dell F., McCarthy M. English Collocations in Use Advanced. Book with Answers. How Words Work Together for Fluent and Natural English (2nd ed.). Cambridge Univ. Press, 2017. 194 p.
3. Stringer D. M. Activities for Improving Cross-Cultural Communication. Intercultural Press, 2009. 252 p.
4. Swan M. Practical English Usage (4th ed.). Oxford Univ. Press, 2016. 748 p.

Періодичні видання

1. Дзеркало тижня. Електронний ресурс <https://zn.ua/>
2. The Guardian. Електронний ресурс <https://www.theguardian.com/us>
3. The Times. Електронний ресурс <https://www.nytimes.com/>

Відеоматеріали / Аудіоматеріали

1. BBCNews. Електронний ресурс <https://www.bbc.co.uk/news>
2. CNN News. Електронний ресурс <https://edition.cnn.com/>
3. Sky News. Електронний ресурс <https://news.sky.com/uk>

ДЛЯ ПОТАТОК

Навчальне видання

Залужна Ольга Олексіївна

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК

для самостійної роботи з дисципліни

«Іноземна мова (англійська) професійного спрямування»

для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти

Технічний редактор Т. О. Алімова

Підписано до друку 21.10.2020 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Друк – цифровий. Умовн. друк. арк. 4,18
Тираж 50 прим. Зам. № 72

Донецький національний університет імені Василя Стуса,
21021, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 21
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру
серія ДК № 5945 від 15.01.2018 р.